

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
	3.	Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4.	Ráðgjafarnefnd EES	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2006/EES/62/01		Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, um ríkisaðstoð í tengslum við beitingu 3. gr. norskra laga um endurgreiðslu virðisaukaskatts	1
2006/EES/62/02		Heimild til að veita ríkisaðstoð samkvæmt 61. gr. EES-samningsins og 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól – Áætlun um rannsóknir, þróunarstarf og nýsköpun í siglingagreinum	16
2006/EES/62/03		Tilkynning Eftirlitsstofnunar EFTA um óformlega leiðsögn í tengslum við ný álitamál sem koma upp í einstökum málum og varða 53. og 54. gr. EES-samningsins (leiðsagnarbréf)	17
2006/EES/62/04		Tilkynning Eftirlitsstofnunar EFTA um samstarf Eftirlitsstofnunar EFTA og dómstóla í EFTA-ríkjunum í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins	21
2006/EES/62/05		Viðmiðunarfjárhæðir á sviði opinberra innkaupa	33
2006/EES/62/06		Tilkynning stjórnvalda í Noregi um kerfi mismunandi almannatryggingagjalds eftir héruðum	34
	3.	EFTA-dómstóllinn	

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

2006/EES/62/07	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4323 – Arla/Ingman Foods)	35
2006/EES/62/08	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4395 – Boeing/C-MAP)	36
2006/EES/62/09	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4461 – Accor Services France/Groupe Caisse d'Épargne/Accor Emploi Services Universel JV) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð.	37
2006/EES/62/10	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4463 – An Post/Fortis/JV) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð.	38
2006/EES/62/11	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4470 – Apollo Group/Jacuzzi Brands) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	39
2006/EES/62/12	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4519 – Lagardère/Sportfive) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð.	40
2006/EES/62/13	Ríkisaðstoð – Ítalía – Málsnúmer C 42/2006 (áður NN 52/2006) – Poste Italiane – BancoPosta – Vextir af hlaupareikningum hjá ríkissjóði – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	41
2006/EES/62/14	Ríkisaðstoð – Bretland – Málsnúmer C 39/06 (áður NN 94/05) – Aðstoð við sjómenn sem kaupa fyrsta sinni hlut í fiskiskipi – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	41
2006/EES/62/15	Ríkisaðstoð – Bretland – Málsnúmer C 37/06 (áður NN 91/05) – Áætlun um endurnýjun fiskiskipaflorens – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	42
2006/EES/62/16	Ríkisaðstoð – Frakkland – Málsnúmer C 43/2006 (áður N 410/06 og NN 42/06) – Endurskoðun á fjármögnunaraðferð fyrir lífeyri þeirra starfsmanna póstsins (<i>La Poste</i>) sem sinna almannaþjónustu – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	42
2006/EES/62/17	Ríkisaðstoð – Frakkland – Málsnúmer C 47/2006 (áður N 648/2005) – Skattfrádráttur vegna gerðar tölvuleikja – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	43
2006/EES/62/18	Ríkisaðstoð – Svíþjóð – Málsnúmer C 46/2006 (áður N 347/2006) – Undanþága frá koltvísýringsgjaldi af eldsneyti sem brennt er í stöðvum sem falla undir losunarkvótakerfi ESB – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	43
2006/EES/62/19	Ríkisaðstoð – Grikkland – Málsnúmer C 44/2006 (áður N 614/2005) – Byggðaaðstoð við framleiðendur vefnaðarvöru, fatnaðar og leðurvöru á Grikklandi – Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans	44
2006/EES/62/20	Tilkynning stjórnvalda í Frakklandi um breytingu á ákvæðum um almannaþjónustukvaðir sem lagðar hafa verið á í tengslum við áætlunarflug milli Parísar (Orly) og Béziers	44

2006/EES/62/21	F-Béziers: Áætlunarflug – Áætlunarflug milli Béziers og Parísar (Orly) – Auglýsing stjórnvalda í Frakklandi um útboð samkvæmt d-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 með yfirtöku almannaþjónustu fyrir augum.	45
2006/EES/62/22	UK-Cardiff: Áætlunarflug– Leiðrétting á auglýsingu stjórnvalda í Bretlandi um útboð samkvæmt d-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 í tengslum við áætlunarflug milli Cardiff og herstöðvarinnar RAF Valley á Öngulsey.	46
2006/EES/62/23	MEDIA 2007 – Þróun, dreifing og kynning – Skilyrt auglýsing eftir tillögum – EACEA/11/06 – Ráðstafanir til að styðja kynningu og markaðssetningu	46
2006/EES/62/24	Áætlunin Æska og athafnir 2007–2013 – Skilyrt útgáfa leiðarvísis fyrir áætlunina	48
2006/EES/62/25	Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 391. fundi nefndarinnar hinn 30. maí 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/A.37.507/B2 – Astra-Zeneca	49
2006/EES/62/26	Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/A/37.507 – AstraZeneca (í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE frá 23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)	49
2006/EES/62/27	Sameiginleg afstaða ráðsins (EB) nr. 23/2006, samþykkt í ráðinu 18. september 2006, um fyrirhugaða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/.../EB frá ... um ökuskírteini (endursamin tilskipun)	49
2006/EES/62/28	Tilkynning framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkun sekta í málum er varða ólöglegt samráð fyrirtækja	49

3. Dómstóllinn

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

Auglýst eftir athugasemdum, í samræmi við 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, um ríkisaðstoð í tengslum við beitingu 3. gr. norskra laga um endurgreiðslu virðisaukaskatts 2006/EES/62/01

Eftirlitsstofnun EFTA hefur, með ákvörðun nr. 225/06/COL frá 21. júní 2006 sem er birt í fullgilttri útgáfu á upprunalegu tungumáli næst á eftir þessu ágrípi, hafið málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól). Stjórnvöldum í Noregi hefur verið tilkynnt þetta með afriti af ákvörðuninni.

Eftirlitsstofnun EFTA veitir EFTA-ríkjunum, aðildarríkjum Evrópusambandsins og öðrum, sem eiga hagsmuna að gæta, eins mánaðar frest frá birtingu þessarar auglýsingar að telja til að leggja fram athugasemdir við áformaða ráðstöfun. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Bruxelles

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Noregi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

*****

ÁGRIP

Málsmeðferð

Eftirlitsstofnuninni barst hinn 16. október 2003 bréf með kvörtun þess efnis að nokkrir skólar á vegum fylkisstjórna, sem veita sérhæfa fræðsluþjónustu í samkeppni við einkarekna menntastofnanir, njóti ríkisaðstoðar í mynd endurgreiðslu innskatts sem kveðið er á um í 3. gr. norskra laga um endurgreiðslu virðisaukaskatts.

Í kjölfar bréfastípta við stjórnvöld í Noregi svo og sendanda kvörtunarinnar hefur eftirlitsstofnunin ákveðið að hefja formlega rannsókn á þessari ráðstöfun.

Mat á ráðstöfuninni

Stjórnvöld í Noregi tóku upp virðisaukaskatt árið 1970. Þótt þjónusta hafi í almennum atriðum verið útskattsskyld frá árinu 2001 eru vissar tegundir þjónustu, sem tilgreindar eru sérstaklega, enn undanþegnar virðisaukaskatti. Fyrirtæki, sem stunda starfsemi er fellur ekki undir ákvæði virðisaukaskattslaga, greiða því innskatt af keyptri vöru og þjónustu en geta ekki innheimt útskatt af því sem þau selja.

Hinn 1. janúar 2004 öðluðust gildi lög um endurgreiðslu virðisaukaskatts sem stjórnvöld í Noregi settu í því skyni að draga úr samkeppnisraskandi áhrifum virðisaukaskattslaga á starfsemi opinberra stofnana sem falla ekki undir ákvæði virðisaukaskattslaga og geta ekki endurheimt greiddan innskatt.

Samkvæmt 3. gr. laga um endurgreiðslu virðisaukaskatts endurgreiðir norska ríkið innskatt sem leggst á sveitarstjórnir og héraðsstjórnir, byggðasamlög, einkafyrirtæki og sjálfseignarstofnanir sem sinna lögskyldum verkefnum sveitarstjórna eða héraðsstjórna, og tiltekna aðrar stofnanir við kaup á vöru og þjónustu af öðrum skráðum fyrirtækjum. Ef opinber fyrirtæki stunda starfsemi sem fellur undir ákvæði virðisaukaskattslaga og innheimta af þeim sökum útskatt geta þau talið fram innskatt á móti eins og önnur fyrirtæki sem stunda sams konar starfsemi. Aftur á móti er kveðið á um endurgreiðslu innskatts í lögum um endurgreiðslu virðisaukaskatts vegna starfsemi opinberra fyrirtækja sem fellur ekki undir

ákvæði virðisaukaskattslaga. Einkareknir keppinautar þessara fyrirtækja, sem stunda sams konar starfsemi en eru ekki nefndir í lögum um endurgreiðslu virðisaukaskatts, fá innskatt ekki endurgreiddan. Þótt meginmarkmið þessara laga hafi verið að samkeppnisstaða opinberra stofnana yrði hin sama hvort sem þau framleiða eigin aðföng eða kaupa þau af öðrum hafa þau leitt til samkeppnisröskunar með nýjum hætti í þeim tilvikum að opinberar stofnanir selja þjónustu í samkeppni við einkafyrirtæki.

Bráðabirgðaafstaða eftirlitsstofnunarinnar er að endurgreiðsla samkvæmt lögum um endurgreiðslu virðisaukaskatts feli í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Ríkið ívilnar með sértækum hætti aðeins þeim fyrirtækjum sem eru nefnd í lögum um endurgreiðslu virðisaukaskatts og stunda samkeppni við önnur fyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu.

Verði niðurstaðan sú að endurgreiðsla innskatts feli í sér ríkisaðstoð er þar um að ræða rekstraraðstoð. Eftirlitsstofnunin telur því vafa leika á að í þessu máli eigi við nokkur af ástæðum 2. og 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins fyrir að telja ráðstöfun samrýmanlega ákvæðum samningsins. Það er einnig bráðabirgðaafstaða eftirlitsstofnunarinnar að ákvæði 2. mgr. 59. gr. EES-samningsins réttlæti ekki að telja lög um endurgreiðslu virðisaukaskatts samrýmanleg samningnum.

Niðurstaða

Með hliðsjón af því sem hér hefur verið rakið hefur eftirlitsstofnunin ákveðið að hefja formlega rannsókn í samræmi við 2. mgr. 1. gr. EES-samningsins. Þeim, sem eiga hagsmuna að gæta, er gefinn kostur á að leggja fram athugasemdir og skulu þær berast áður en mánuður er liðinn frá því að ákvörðun þessi birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 225/06/COL****of 19 July 2006****to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)****(NORWAY)**THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY⁽¹⁾,Having regard to the Agreement on the European Economic Area⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS**1. PROCEDURE**

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive state aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the "Authority".

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the "EEA Agreement".

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the "Surveillance and Court Agreement".

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). Hereinafter referred to as the "VAT Compensation Act".

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2. LEGAL FRAMEWORK ON VAT AND VAT COMPENSATION IN NORWAY

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax⁽⁵⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969⁽⁶⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

“By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power; water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first subsection. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.”

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- “– The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.*
- The carrying out of services in return for remuneration.*

⁽⁵⁾ Hereinafter referred to as “VAT”.

⁽⁶⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the “VAT Act”.

- *The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received*”.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act⁽⁷⁾*

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc⁽⁸⁾ are not covered by the VAT Act⁽⁹⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act⁽¹⁰⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services⁽¹¹⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

2.2 **The VAT Compensation Act**

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public

⁽⁷⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽⁸⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽⁹⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1 f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽¹⁰⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽¹¹⁾ See Article 11 of the VAT Act.

authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹²⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 Preparatory documents

a) NOU 2003:3⁽¹³⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽¹⁴⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽¹⁵⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the state aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽¹⁶⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽¹⁷⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽¹⁸⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹²⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽¹³⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvidringer mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the "Rattsø report").

⁽¹⁴⁾ Hereinafter referred to as "the Rattsø Committee" or the "Committee".

⁽¹⁵⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽¹⁶⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽¹⁷⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 – lovendringer.

⁽¹⁸⁾ Hereinafter referred to as "the proposition".

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

“This act is applicable to:

- a) Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act⁽¹⁹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) Intermunicipal companies established according to the Local Government Act⁽²⁰⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act⁽²¹⁾;*
- e) Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities” (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities⁽²²⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax⁽²³⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual state transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkes-skattkontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year⁽²⁴⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through state resources from the fiscal budget⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁰⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²¹⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽²²⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽²³⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽²⁴⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽²⁵⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system⁽²⁶⁾.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

“The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services”.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant⁽²⁷⁾.

II. APPRECIATION

1. THE SCOPE OF THE CURRENT STATE AID INVESTIGATION

The current state aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The state aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the state aid rules of the EEA Agreement.

2. STATE AID WITHIN THE MEANING OF ARTICLE 61(1) OF THE EEA AGREEMENT

2.1 Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

“Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.”

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law⁽²⁸⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

⁽²⁶⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁸⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes state aid arises only in so far as it concerns an economic activity⁽²⁹⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market⁽³⁰⁾. A measure constitutes state aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, “every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed”⁽³¹⁾.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings⁽³²⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of state aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an “undertaking” within the meaning of the state aid rules⁽³³⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature⁽³⁴⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to state aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve state aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law⁽³⁵⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether state aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2 State resources

In order to constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through state resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by state resources since the compensation is granted by the state.⁽³⁶⁾

In the Authority’s view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on state resources, whether the central level of the State’s cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the

⁽²⁹⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽³⁰⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽³¹⁾ Case C-41/90 *Höfner and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

⁽³²⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽³³⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d’Assurance et a. v Ministère de l’Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weilig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁴⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽³⁵⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽³⁶⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation⁽³⁷⁾.

2.3 Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through state resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage⁽³⁸⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4 Selectivity

Further, to constitute state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours "*certain undertakings or the production of certain goods*". It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes state aid⁽³⁹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it⁽⁴⁰⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure⁽⁴¹⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT⁽⁴²⁾.

⁽³⁷⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽³⁸⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnford, PIL and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

⁽³⁹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnford, PIL and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽⁴⁰⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnford, PIL and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽⁴¹⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementswerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴²⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act⁽⁴³⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law⁽⁴⁴⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as state aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁴⁵⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5 Distortion of competition

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

⁽⁴³⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁴⁴⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁴⁵⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6 Effect on trade

A state aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid⁽⁴⁶⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities⁽⁴⁷⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid⁽⁴⁸⁾.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned⁽⁴⁹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade⁽⁵⁰⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected⁽⁵¹⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA⁵². Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be state aid if it is capable of affecting trade between the EEA States⁽⁵³⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that *“in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.”*⁽⁵⁴⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation⁽⁵⁵⁾.

⁽⁴⁶⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽⁴⁷⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽⁴⁸⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

⁽⁴⁹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽⁵⁰⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽⁵¹⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission* (“*Tubemeuse*”) [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

^(52v) Case C-298/00 *P Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵³⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁵⁴⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁵⁵⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation Act.⁽⁵⁶⁾ Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement⁽⁵⁷⁾.

2.7 Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant state aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. PROCEDURAL REQUIREMENTS

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, "*the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision*".

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. COMPATIBILITY OF THE AID

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

⁽⁵⁶⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁵⁷⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. CONCLUSION

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the state aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the state aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the Official Journal of the European Union and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Björn T. Grydland

President

Kristján A. Stefánsson

College Member

**Heimild til að veita ríkisaðstoð samkvæmt 61. gr. EES-samningsins og 3. mgr. 1. gr. 2006/EES/62/02
í I. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól**

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að hreyfa ekki andmælum

Dagsetning ákvörðunar: 5. júlí 2006

EFTA-ríki: Noregur

Málsnúmer: Mál 59434

Fyrirsögn: Áætlun um rannsóknir, þróunarstarf og nýsköpun í siglingagreinum

Markmið: Helsta markmið áætlunarinnar er að auka samkeppnishæfni fyrirtækja í siglingagreinum og verðmætasköpun í atvinnugreininni með því að ýta undir rannsóknir, þróunarstarf og nýsköpun

Lagaheimild: *St.prp. nr. 1 (2005–2006) Nærings- og handelsdepartementet* (fjárlög ríkisins, viðskipta- og iðnaðarráðuneytið), 2421. kafli, 79. undirkafli, og verkefnalýsing Innovasjon Norge (Nýsköpunarfélag Noregs) fyrir árið 2006

Fjárveiting/gildistími: Fjárveiting vegna áætlunarinnar fyrir árið 2006 nemur 20 milljónum norskra króna (um 2,6 milljónum evra). Fjárveitingar vegna síðari ára eru háðar samþykkt þingsins við afgreiðslu fjárlaga. Rekstartími áætlunarinnar er sex ár

Fullgildan texta ákvörðunarinnar, að trúnaðarupplýsingum slepptum, er að finna á eftirfarandi slóð:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

TILKYNNING EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2006/EES/62/03

um óformlega leiðsögn í tengslum við ný álitamál sem koma upp í einstökum málum og varða 53. og 54. gr. EES-samningsins (leiðsagnarbréf)

- A. Þessi tilkynning er gefin út í samræmi við ákvæði samningsins um Evrópskt efnahagssvæði (er nefnist hér á eftir „EES-samningurinn“) og samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (er nefnist hér á eftir „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“).
- B. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (er nefnist hér á eftir „framkvæmdastjórnin“) hefur gefið út „Tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um óformlega leiðsögn í tengslum við ný álitamál sem koma upp í einstökum málum og varða 81. og 82. gr. EB-sáttmálans (leiðsagnarbréf)“⁽¹⁾. Sú gerð er ekki bindandi en hefur að geyma sjónarmið og reglur sem framkvæmdastjórnin styðst við á sviði samkeppnismála. Þar er einnig skýrt hvernig staðið verður að óformlegri leiðsögn til fyrirtækja af hálfu framkvæmdastjórnarinnar.
- C. Að áliti Eftirlitsstofnunar EFTA varðar ofangreind gerð Evrópska efnahagssvæðið. Tilkynning þessi er gefin út í því skyni að viðhalda jafngildum samkeppnisskilyrðum og tryggja að samkeppnisreglum EES-samningsins sé beitt með sama hætti á öllu Evrópska efnahagssvæðinu. Byggt er á valdheimildum Eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól. Stofnunin mun styðjast við sjónarmið og reglur, sem mælt er fyrir um í tilkynningunni, þegar viðeigandi reglum EES-samningsins er beitt í einstökum málum⁽²⁾.
- D. Tilkynning þessi hefur einkum þann tilgang að skýra hvernig Eftirlitsstofnun EFTA hyggst standa að óformlegri leiðsögn í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins í einstökum málum.
- E. Tilkynningin varðar mál sem falla undir lögsögu eftirlitsstofnunarinnar samkvæmt 56. gr. EES-samningsins.

I. II. KAFLI I. HLUTA BÓKUNAR 4 VIÐ SAMNINGINN UM EFTIRLITSSTOFNUN OG DÓMSTÓL

1. Í II. kafla I. hluta bókar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól⁽³⁾ (er nefnist hér á eftir „II. kafla“) er komið á nýju kerfi til að tryggja framfylgd 53. og 54. gr. EES-samningsins í EFTA-stoð Evrópska efnahagssvæðisins. Tilgangur II. kafla var að skerpa á því grundvallarverkefni sem er árangursrík framfylgd samkeppnisreglna, en hann stuðlar einnig að réttaröryggi í þeim skilningi að samkvæmt honum eru samningar⁽⁴⁾, sem falla undir ákvæði 1. mgr. 53. gr. en fullnægja skilyrðum 3. mgr. sömu greinar, gildir og hafa full réttaráhrif frá fyrsta degi án þess að til þurfi að koma ákvörðun samkeppnisfyrivalds um það (sbr. 1. gr. II. kafla).
2. Ásamt því að koma á kerfi, sem heimilar Eftirlitsstofnun EFTA og samkeppnisfyrirvöldum og dómstólum í EFTA-ríkjunum að beita ákvæðum 53. og 54. gr. í heild, er í II. kafla leitast við að draga úr hættunni á ósamkvæmni í beitingu þessara ákvæða með ýmsum ráðum í því skyni að tryggja fyrirtækjum mikilvægasta þátt réttaröryggis, þ.e. að samkeppnisreglum sé beitt með samkvæmni á öllu því svæði sem EES-samningurinn tekur til.
3. Fyrirtæki eru venjulega í góðri aðstöðu til að leggja mat á lögmæti athafna sinna og komast þannig að vel rökstuddri niðurstöðu um hvort þau geti hrint áformum um samning eða aðgerð í framkvæmd og þá í hvaða mynd. Staðreyndir málsins eru þeim nærtækar og þau hafa við lagamma að styðjast sem byggist á gerðum er svara til hópundanþágureglugerða EB samkvæmt XIV. viðauka við EES-samninginn (og nefnast hér á eftir „hópundanþágur“), dóma- og stjórnásluframkvæmd, auk margvíslegrar leiðsagnar sem er að finna í leiðbeiningum og tilkynningum Eftirlitsstofnunar EFTA⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 101, 27.4.2004, bls. 78–80.

⁽²⁾ Í einstökum málum, sem falla undir ákvæði 53. og 54. gr. EES-samningsins, skipta Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórnin með sér lögsögu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 56. gr. EES-samningsins. Hvert einstakt mál getur aðeins fallið undir lögsögu annarrar þessara tveggja eftirlitsstofnana.

⁽³⁾ Eftir að samningur um breytingu á bókun 4 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls frá 24. september 2004 hefur öðlast gildi mun II. kafla bókar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól endurspegla að verulegu leyti í EFTA-stoðinni reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 (Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Í þessari tilkynningu er hugtakið „samningur“ notað um samninga, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir. Hugtakið „aðgerðir“ vísar til hegðunar markaðsráðandi fyrirtækja. Hugtakið „fyrirtæki“ nær einnig yfir „samtök fyrirtækja“.

⁽⁵⁾ Flesta texta, sem hér eru nefndir, má finna á slóðinni <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition> eða http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Auk þeirra endurbóta á reglum um framkvæmd 53. og 54. gr., sem eru fölgjar í ákvæðum II. kafla og gildandi hópundanþágum, hafa tilkynningar og leiðbeiningar Eftirlitsstofnunar EFTA verið endurskoðaðar í því skyni að auðvelda fyrirtækjum enn frekar mat á eigin athöfnum. Eftirlitsstofnunin hefur einnig gefið út leiðbeiningar um beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins⁽⁶⁾. Þær gera fyrirtækjum í langflestum tilvikum kleift að leggja áreiðanlegt mat á samninga, sem þau gera, með tilliti til ákvæða 53. gr. Jafnframt mun eftirlitsstofnunin ekki beita öðru en táknrænum sektum⁽⁷⁾ nema fyrir liggja, annaðhvort samkvæmt þverlægum lagagerningum eða dóma- og stjórnsýsluframkvæmd, að tiltekið athæfi feli í sér brot.
5. Í þeim tilvikum að umtalsverð óvissa skapast þrátt fyrir ofangreint, sökum þess að upp koma ný eða óleyst álitamál um beitingu 53. og 54. gr., kunna einstök fyrirtæki að leita til Eftirlitsstofnunar EFTA um óformlega leiðsögn. Telji eftirlitsstofnunin slíkt viðeigandi getur hún, með fyrirvara um forgangsöröðun á sviði framfylgdar, veitt slíka leiðsögn um ný álitamál sem varða túlkun 53. og/eða 54. gr. með skriflegri greinargerð (leiðsagnarbréfi). Í tilkynningunni, sem hér er birt, er fjallað nánar um þetta stjórnsýslutæki.

II. REGLUR SEM FARIÐ ER EFTIR VIÐ MAT Á ÞVÍ HVORT LEIÐSAGNARBRÉF SKULI GEFID ÚT

6. Í II. kafla er Eftirlitsstofnun EFTA veitt vald til að bregðast með skilvirkum hætti við brotum á 53. og 54. gr. og beita viðurlögum⁽⁸⁾. Eitt af helstu markmiðum II. kafla er að tryggja að samkeppnisreglum EES-samningsins sé framfylgt á skilvirkan hátt með því að leggja niður eldra kerfi tilkynninga og gera eftirlitsstofnuninni þannig kleift að einbeita sér að alvarlegustu brotum.
7. Þó að ákvæði II. kafla takmarki ekki heimild Eftirlitsstofnunar EFTA til að veita einstökum fyrirtækjum óformlega leiðsögn, á þann hátt sem lýst er í þessari tilkynningu, má sú heimild ekki rekast á við helsta markmið II. kafla, en það er að tryggja að reglum EES-samningsins sé framfylgt á árangursríkan hátt. Eftirlitsstofnunin getur því aðeins veitt einstökum fyrirtækjum óformlega leiðsögn að því marki sem slíkt samræmist forgangsöröðun á sviði framfylgdar.
8. Þegar beiðni um leiðsagnarbréf berst mun Eftirlitsstofnun EFTA taka til athugunar, með fyrirvara um 7. mgr., hvort rétt sé að verða við henni. Aðeins kemur til greina að gefa út leiðsagnarbréf ef öllum eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
  - a) Að við efnislegt mat á samningi eða aðgerð með tilliti til 53. og/eða 54. gr. EES-samningsins vakni álitamál um beitingu lagaákvæða sem hvorki verður leyst úr með tilvísun til gildandi lagaumhverfis á EES, að meðtalinni dómaframkvæmd EFTA-dómstólsins og dómstóla Evrópubandalaganna, né á grundvelli almennrar leiðsagnar eða fordæmis í stjórnsýsluframkvæmd eða eldri leiðsagnarbréfum Eftirlitsstofnunar EFTA eða framkvæmdastjórnarinnar⁽⁹⁾.
  - b) Að séreinkenni og bakgrunnur málsins bendi til þess við fyrstu sýn að gagnlegt væri að gefa út leiðsagnarbréf til að skýra hið nýja álitamál, að teknu tilliti til þess:
    - hvert er efnahagslegt mikilvægi vörunnar eða þjónustunnar sem samningurinn eða aðgerðin varðar, frá sjónarmiði neytandans, og/eða
    - að hvaða marki samningurinn eða aðgerðin svarar til eða gæti fyrirsjáanlega svarað til algengra viðskiptahátta á markaðnum, og/eða

⁽⁶⁾ Tilkynning Eftirlitsstofnunar EFTA – Leiðbeiningar um beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, bíða birtingar.

⁽⁷⁾ Fjárhæð táknrænna sekta verður að jafnaði 1 000 evrur, sbr. leiðbeiningar Eftirlitsstofnunar EFTA um útreikning á sektum sem lagðar eru á samkvæmt samkeppnisreglum EES, Stjtið. EB C 10, 16.1.2003, bls. 16, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 3, 16.1.2003, bls. 6.

⁽⁸⁾ Sjá einkum 7.–9. gr., 12. gr., 17.–24. gr. og 29. gr. II. kafla I. hluta bókar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

⁽⁹⁾ Í 6. gr. EES-samningsins er kveðið á um að með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni beri við framkvæmd og beitingu ákvæða EES-samningsins að túlka þau ákvæði, sem séu efnislega samhljóða samsvarandi reglum stofnsáttmála Evrópubandalagsins og stofnsáttmála Kola- og stálfandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála, í samræmi við þá dóma Dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir hafa verið upp fyrir undirritunardag EES-samningsins. Af ákvæðum 2. mgr. 3. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól leiðir að Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstólnum ber að taka tilhlýðilegt tillit til þeirra lagasjónarmiða sem fram koma í þeim dómum Dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir eru upp eftir undirritunardag EES-samningsins. Eins og fram kemur í 58. gr. EES-samningsins og bókun 23 við hann ber eftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni að hafa með sér samvinnu, m.a. annars með það fyrir augum að stuðla að einsleitri framkvæmd, beitingu og túlkun samningsins. Þó að ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar og óformleg leiðsagnarbréf, sem hún gefur út, séu ekki bindandi fyrir eftirlitsstofnunina mun hún af þessum sökum leitast við að taka tilhlýðilegt tillit til viðtekinna málsmeðferðar framkvæmdastjórnarinnar.

- hversu miklar fjárfestingar koma við sögu, að teknu tilliti til stærðar fyrirtækjanna, og að hvaða leyti um er að ræða skipulagsbreytingar, til að mynda stofnun sameiginlegs fyrirtækis sem gegnir ekki að fullu almennum hlutverkum fyrirtækis.
- c) Að unnt sé að gefa út leiðsagnarbréf á grundvelli upplýsinga sem lagðar hafa verið fram, þ.e. að frekari staðreyndaöflun sé óþörf.
9. Jafnframt mun Eftirlitsstofnun EFTA synja beiðnum um leiðsagnarbréf ef annað hvort af eftirfarandi á við:
- Sömu eða svipuð álitamál og þau, sem vakið er máls á í beiðninni, eru til umfjöllunar í máli sem rekið er fyrir EFTA-dómstólum, Evrópudómstólum eða dómstóli Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi.
  - Samningurinn eða aðgerðin, sem vísað er til í beiðninni, er þegar til meðferðar hjá eftirlitsstofnuninni eða fyrir dómstóli eða samkeppnisyfirlaldi í EFTA-ríki.
10. Eftirlitsstofnun EFTA mun ekki fjalla um álitamál sem varða upphugsaðar aðstæður, og mun ekki gefa út leiðsagnarbréf um samninga eða aðgerðir sem aðilar eru hættir að framfylgja. Fyrirtæki geta þó sent eftirlitsstofnuninni beiðni um leiðsagnarbréf í tengslum við álitamál sem vakna vegna áformaðs samnings eða aðgerðar, þ.e. áður en samningurinn eða aðgerðin kemst í framkvæmd. Í slíkum tilvikum verður undirbúningur samningsins eða aðgerðarinnar að vera kominn nægilega vel á veg til að unnt sé að taka beiðnina til athugunar.
11. Beiðni um leiðsagnarbréf takmarkar ekki heimild Eftirlitsstofnunar EFTA til að hefja málsmeðferð í samræmi við II. kafla á grundvelli málsatriða sem fram koma í beiðninni.

III. ÁBENDINGAR UM HVERNIG SETJA SKAL FRAM BEIÐNI UM LEIÐSÖGN

12. Fyrirtæki, eitt eða fleiri, sem eiga aðild að samningi eða aðgerð sem gæti fallið undir ákvæði 53. og/eða 54. gr. EES-samningsins, eða hyggjast stofna til slíkrar aðildar, geta lagt fram beiðni vegna álitamála sem varða túlkun þessara ákvæða í tengslum við slíkan samning eða aðgerð.
13. Beiðni um leiðsagnarbréf skal senda á eftirfarandi pósthfang:
- EFTA Surveillance Authority
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Ekkert eyðublað er notað. Leggja ber fram greinargerð þar sem eftirtalin atriði koma skýrt fram:
- Hvaða fyrirtæki eiga í hlut og upplýsingar um eitt pósthfang sem notað verður til samskipta við Eftirlitsstofnun EFTA.
  - Greinargóðar upplýsingar um álitamálin sem leiðsagnar er óskað um.
  - Ítarlegar og tæmandi upplýsingar um öll atriði sem geta komið að gagni við gerð vel grundaðs mats á álitamálunum, að meðtöldum öllum skjölum sem máli skipta.
  - Ítarleg röksemdafærsla, að teknu tilliti til a-liðar 8. mgr. hér á undan, fyrir því að beiðnin varði eitt eða fleiri ný álitamál.
  - Hvers kyns aðrar upplýsingar sem geta gert kleift að meta beiðnina með hliðsjón af þáttunum sem fjallað er um í 8.–10. mgr. þessarar tilkynningar, einkum yfirlýsing þess efnis að samningurinn eða aðgerðin, sem vísað er til í beiðninni, sé ekki til meðferðar fyrir dómstóli eða samkeppnisyfirlaldi í EFTA-ríki.
  - Skýrar upplýsingar um atriði sem teljast viðskiptaleyndarmál, ef um slíkt er að ræða.
  - Hvers kyns aðrar upplýsingar og skjöl sem geta talist varða málið.

IV. MEÐFERÐ BEIÐNA

15. Eftirlitsstofnun EFTA mun fylgja þeirri megin stefnu að meta beiðnina á grundvelli upplýsinga sem lagðar hafa verið fram. Þrátt fyrir það sem segir í c-lið 8. mgr. hér á undan mun eftirlitsstofnunin eftir atvikum nýta sér viðbótarupplýsingar sem hún hefur aðgang að í opinberum heimildum, eldri málsskjölum eða hvers kyns öðrum heimildum og óska eftir viðbótarupplýsingum frá umsækjanda/umsækjendum. Hefðbundnar reglur um þagnarskyldu gilda um upplýsingar sem umsækjendur leggja fram.
16. Eftirlitsstofnun EFTA getur komið upplýsingum, sem lagðar hafa verið fram, áfram til framkvæmdastjórnarinnar og samkeppnisyfivalda í EFTA-rikinum og tekið við athugasemdum frá þeim. Hún getur rætt efnisatriði beiðninnar við framkvæmdastjórnina eða samkeppnisyfirkvöld í EFTA-rikinum áður en leiðsagnarbréf er gefið út.
17. Ef ekkert leiðsagnarbréf er gefið út skal Eftirlitsstofnun EFTA tilkynna umsækjanda/umsækjendum það.
18. Fyrirtæki mega afturkalla beiðni hvenær sem vera skal. Upplýsingar, sem lagðar hafa verið fram í tengslum við beiðni um leiðsögn, verða í öllum tilvikum geymdar áfram hjá Eftirlitsstofnun EFTA og getur hún gripið til þeirra við málsmeðferð sem stofnað er til síðar á grundvelli II. kafla (sbr. 11. mgr. hér á undan).

V. LEIÐSAGNARBRÉF

19. Í leiðsagnarbréfi kemur eftirtalið fram:
  - Gagnorð lýsing á staðreyndunum sem bréfið byggist á.
  - Helstu lagarök sem liggja að baki túlkun Eftirlitsstofnunar EFTA á nýjum álitamálum sem varða 53. og eða 54. gr. og vakið er máls á í beiðninni.
20. Takmarka má leiðsagnarbréf við tiltekna þætti álitamála sem getið er í beiðninni. Þar getur einnig verið að finna umfjöllun um ýmis atriði umfram þau sem nefnd eru í beiðninni.
21. Leiðsagnarbréf verða birt á vefsetri Eftirlitsstofnunar EFTA, að teknu tilliti til lögmætra hagsmuna fyrirtækjanna af því að vernda viðskiptaleyndarmál sín. Áður en leiðsagnarbréf er gefið út mun eftirlitsstofnunin leita samkomulags við umsækjendur um hina opinberu útgáfu þess.

VI. ÁHRIF LEIÐSAGNARBRÉFA

22. Leiðsagnarbréf hafa fyrst og fremst þann tilgang að auðvelda fyrirtækjum að komast að rökstuddri niðurstöðu um eigin samninga og aðgerðir.
23. Leiðsagnarbréf getur ekki sagt til um niðurstöðu EFTA-dómstólsins eða dómstóla Evrópubandalaganna um sama álitamál.
24. Þótt leiðsagnarbréf hafi verið gefið út á grundvelli staðreynda um samning eða aðgerð hindrar það ekki að Eftirlitsstofnun EFTA rannsaki sama samning eða aðgerð síðar á grundvelli málsmeðferðar samkvæmt II. kafla, einkum ef kvörtun er lögð fram. Eftirlitsstofnunin mun þá hafa hliðsjón af hinu eldra leiðsagnarbréfi, með fyrirvara einkum um breytingar á grundvallarstaðreyndum málsins, ný málsatvik sem koma fram í kvörtun, breytta dómaframkvæmd í EFTA-dómstólum og dómstólum Evrópubandalaganna og breytinga á stefnu eftirlitsstofnunarinnar í víðara samhengi.
25. Leiðsagnarbréf eru ekki ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA og binda ekki hendur samkeppnisyfivalda eða dómstóla í EFTA-rikinum sem hafa vald til að beita ákvæðum 53. og 54. gr. Aftur á móti geta samkeppnisyfirkvöld og dómstólar í EFTA-rikinum tekið mið af leiðsagnarbréfum, sem eftirlitsstofnunin gefur út, eins og þau telja viðeigandi í einstökum málum.

TILKYNNING EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2006/EES/62/04

um samstarf Eftirlitsstofnunar EFTA og dómstóla í EFTA-ríkjunum í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins

- A. Þessi tilkynning er gefin út í samræmi við ákvæði samningsins um Evrópskt efnahagssvæði (nefnist hér á eftir „EES-samningurinn“) og samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (nefnist hér á eftir „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“).
- B. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (nefnist hér á eftir „framkvæmdastjórnin“) hefur gefið út tilkynningu um samstarf framkvæmdastjórnarinnar og dómstóla í aðildarríkjum Evrópusambandsins í tengslum við beitingu 81. og 82. gr. EB-sáttmálans ⁽¹⁾. Sú gerð er ekki bindandi en hefur að geyma meginsjónarmið og reglur sem framkvæmdastjórnin styðst við á sviði samkeppnismála. Þar er einnig fjallað um fyrirhugaða tilhögun samstarfs milli framkvæmdastjórnarinnar og dómstóla í aðildarríkjum Evrópusambandsins.
- C. Að álit Eftirlitsstofnunar EFTA varðar ofangreind gerð Evrópska efnahagssvæðið. Tilkynning þessi er gefin út í því skyni að viðhalda jafngildum samkeppnisskilyrðum og tryggja að samkeppnisreglum EES-samningsins sé beitt með sama hætti á öllu Evrópska efnahagssvæðinu. Byggt er á valdheimildum Eftirlitsstofnunar EFTA samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól.
- D. Tilkynning þessi hefur einkum þann tilgang að skýra hvernig Eftirlitsstofnun EFTA hyggst haga samstarfi við landsdómstóla í EFTA-ríkjunum ⁽²⁾ í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins í einstökum málum ⁽³⁾ að teknu fullu tilliti til sjálfstæðis landsdómstólanna.

I. GILDISSVIÐ TILKYNNINGARINNAR

1. Þessi tilkynning varðar samstarf Eftirlitsstofnunar EFTA og dómstóla í EFTA-ríkjunum í tengslum við beitingu hinna síðarnefndu á 53. og 54. gr. EES-samningsins. Að því er þessa tilkynningu varðar eru „dómstólar í EFTA-ríkjunum“ (nefnast hér á eftir „landsdómstólar“) þeir dómstólar í hverju EFTA-ríki sem hafa vald til að beita 53. og 54. gr. EES-samningsins og hafa samkvæmt 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól heimild til að leita til EFTA-dómstólsins um ráðgefandi álit um túlkun EES-samningsins og samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ⁽⁴⁾.
2. Beiting 53. eða 54. gr. EES-samningsins getur komið til kasta landsdómstóla í einkamálum, til að mynda málum sem höfðuð eru vegna samninga eða skaðabótamála. Þeir geta einnig gegnt hlutverki fullnustuyfirvalds eða prófunardómstóls. Jafnvel má tilnefna landsdómstól sem samkeppnisyfirvald í EFTA-ríki í samræmi við 1. mgr. 40. gr. II. kafla bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól (nefnist hér á eftir „II. kafli“) um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 53. og 54. gr. EES-samningsins ⁽⁵⁾. Í slíkum tilvikum lýtur samstarf milli landsdómstóla og Eftirlitsstofnunar EFTA ekki aðeins ákvæðum þessarar tilkynningar, heldur einnig tilkynningar um samstarf í EFTA-neti samkeppnisyfirvalda ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stjótd. ESB C 101, 27.4.2004, bls. 54.

⁽²⁾ Í þessari tilkynningu eiga allar vísanir til EFTA-ríkjanna við þau EFTA-ríki sem eiga aðild að EES-samningnum.

⁽³⁾ Í einstökum málum, sem falla undir ákvæði 53. og 54. gr. EES-samningsins, skipta Eftirlitsstofnun EFTA og framkvæmdastjórnin með sér lögsögu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 56. gr. EES-samningsins. Hvert einstakt mál getur aðeins fallið undir lögsögu annarrar þessara tveggja eftirlitsstofnana.

⁽⁴⁾ Um viðmið, sem nota má til að ákvarða hvaða stofnanir geta talist dómstólar í skilningi 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól sjá t.d. dóm EFTA-dómstólsins, mál E-1/94 Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, EFTA Court Report [1994-1995], bls. 15, og dóm Dómstóls Evrópubandalaganna, mál C-516/99 Schmid [2002] ECR I-4573, 34. mgr.: „Dómstóllinn tekur mið af ýmsum þáttum, m.a. hvort stofnuninni hefur verið komið á fót með lögum, hvort hún starfar með varanlegum hætti, hvort lögsaga hennar er ófrávikjanleg, hvort þar eru rekin mál milli gagnstæðra aðila, hvort hún beitir réttarreglum og hvort hún er sjálfstæð.“ Að því er varðar dómaframkvæmd í dómstólum Evrópubandalaganna er eftirfarandi ákvæði að finna í 6. gr. EES-samningsins: „Með fyrirvara um þróun dómsúrlausna í framtíðinni ber við framkvæmd og beitingu ákvæða samnings þessa að túlka þau í samræmi við úrskurði dómstóls Evrópubandalaganna sem máli skipta og kveðnir hafa verið upp fyrir undirritunardag EES-samningsins, þó að því tilskildu að þau séu efnislega samhjöða samsvarandi reglum stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu og stofnsáttmála Kola- og stálbandalagsins og gerðum sem samþykktar hafa verið vegna beitingar þessara tveggja sáttmála. Af ákvæðum 2. mgr. 3. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól leiðir að Eftirlitsstofnun EFTA og EFTA-dómstólnum ber að taka tilhlýðilegt tillit til þeirra grundvallarreglna sem mælt er fyrir um í viðkomandi úrskurðum Dómstóls Evrópubandalaganna sem kveðnir eru upp eftir undirritunardag EES-samningsins.“

⁽⁵⁾ Eftir að samningur um breytingu á bókun 4 við samning milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls frá 24. september 2004 öðlaðist gildi hinn 19. maí 2005 samsvarar II. kafli bókunar 4 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól að miklu leyti í EFTA-stoðinni efnisreglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 (Stjótd. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1).

⁽⁶⁾ Tilkynning Eftirlitsstofnunar EFTA um samstarf í EFTA-neti samkeppnisyfirvalda, Stjótd. ESB C 227, 21.9.2006, bls. 10, og EES-viðbætur við Stjótd. ESB nr. 47, 21.9.2006, bls. 1.

II. BEITING LANDSDÓMSTÓLA Á SAMKEPPNISREGLUM EES-SAMNINGSINS

A. VALD LANDSDÓMSTÓLA TIL AÐ BEITA SAMKEPPNISREGLUM EES-SAMNINGSINS

3. Landsdómstólar hafa, að því marki sem þeir hafa lögsögu til að fjalla um hvert mál, ⁽⁷⁾ vald til að beita 53. og 54. gr. EES-samningsins ⁽⁸⁾. Jafnframt er rétt að hafa í huga að 53. og 54. gr. EES-samningsins varða almannahagsmuni og hafa grundvallarþýðingu í tengslum við það að ná markmiðum EES-samningsins, en eitt þeirra er að koma á kerfi sem tryggir að ekki verði röskun á samkeppni og að samkeppnisreglur séu virtar ⁽⁹⁾. Af dómaframkvæmd Dómstóls Evrópubandalaganna leiðir að sé landsdómstólum skylt samkvæmt landsrétti að taka til umfjöllunar að eigin frumkvæði laga­leg atriði sem byggjast á bindandi ákvæðum landslaga, þótt málsaðilar hafi ekki vísað til þeirra, nær sú skylda einnig til bindandi ákvæða bandalagsréttar, svo sem samkeppnisreglna. Sama á við ef landsdómstólar hafa að landsrétti heimild til að beita bindandi lagaákvæðum að eigin frumkvæði: Landsdómstólum ber að beita samkeppnisreglum enda þótt sá málsaðili, sem hefur hag af beitingu slíkra ákvæða, hafi ekki byggt málflutning sinn á þeim, ef landsdómstólum er heimilt samkvæmt landslögum að beita reglunum á þann hátt. Landsdómstólum er aftur á móti ekki skylt samkvæmt bandalagsrétti að taka að eigin frumkvæði upp brot á ákvæðum bandalagsréttar ef rannsókn á því máli krefst þess að þeir segi skilið við það óvirka hlutverk sem þeim er ætlað með því að leita út fyrir atvik málsins, eins og málsaðilar hafa skilgreint þau sjálfir, og taka mið af öðrum staðreyndum og aðstæðum en þeim sem lögð eru til grundvallar af hálfu þess málsaðila sem hefur hag af beitingu slíkra ákvæða ⁽¹⁰⁾. Að áliti Eftirlitsstofnunar EFTA hvílir sams konar skuldbinding á landsdómstólum í EFTA-ríkjunum að því marki sem EES-reglur af þessu tagi hafa verið leiddar í landslög ⁽¹¹⁾.
4. Allt eftir þeim hlutverkum, sem landsdómstólar sinna samkvæmt landslögum, getur beiting 53. og 54. gr. EES-samningsins komið til þeirra kasta í stjórnsýslumálum, einkamálum eða refsímálum ⁽¹²⁾. Landsdómstólar hafa einkum sérstöku hlutverki að gegna í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins þegar einstaklingur eða lögaðili leitar réttar sins fyrir slíkum dómstóli, en það hlutverk er frábrugðið því hlutverki Eftirlitsstofnunar EFTA og samkeppnisyfirvalda í EFTA-ríkjunum að beita þessum ákvæðum í almannáþágu ⁽¹³⁾. Þannig geta landsdómstólar beitt 53. og 54. gr. EES-samningsins með því að ógilda samninga eða dæma málsaðila skaðabætur.
5. Landsdómstólar geta beitt 53. og 54. gr. EES-samningsins án þess að nauðsynlegt sé að beita jafnframt samkeppnisákvæðum landsréttar. Ef landsdómstóll beitir samkeppnisákvæðum landsréttar gagnvart samningum, ákvörðunum samtaka fyrirtækja eða samstilltum aðgerðum, sem geta haft áhrif á viðskipti milli ríkjanna sem eiga aðild að EES-samningnum í skilningi 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins ⁽¹⁴⁾, eða gagnvart misnotkun sem er óheimil samkvæmt 54. gr. EES-samningsins, ber þeim hins vegar að beita einnig samkeppnisreglum EES-samningsins gagnvart slíkum samningum, ákvörðunum eða aðgerðum ⁽¹⁵⁾.

⁽⁷⁾ Lögsaga landsdómstóls ræðst af reglum um lögsögu sem gilda í hlutaðeigandi ríki, samkvæmt EES-samningum og alþjóðareglum um lögsögu.

⁽⁸⁾ Sjá 6. gr. II. kafla.

⁽⁹⁾ Sjá e-lið 2. mgr. 1. gr. EES-samningsins, en samkvæmt honum er nauðsynlegt, í því skyni að ná markmiðum EES-samningsins, að koma á kerfi sem tryggir að samkeppni raskist ekki og að reglur þar að lútandi verði virtar af öllum, mál E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge ásamt Norsk Kommuneforbund, EFTA Court Report [2002], bls. 114, 40. mgr.

⁽¹⁰⁾ Sameinuð mál C-430/93 og C-431/93 van Schijndel [1995] ECR I-4705, 13–15. og 22. mgr.

⁽¹¹⁾ Öðru máli gegnir þegar um ræðir EES-reglur sem hafa ekki verið leiddar í landslög. Af ákvæðum 7. gr. EES-samningsins og bókunar 35 við hann leiðir að EES-löggjöf felur ekki í sér afsal löggjafarvalds. Samkvæmt bókun 35 er EFTA-ríkjunum aftur á móti skylt að tryggja, með sérstöku lagaákvæði ef þörf gerist, að komi til áreksra milli EES-reglna, sem komnar eru til framkvæmda, og annarra settra laga skuli EES-reglurnar gilda. Þannig felur EES-löggjöf ekki í sér kröfu um að einstaklingar og fyrirtæki geti fyrir landsdómstólum vísað beint til EES-reglna sem hafa ekki verið leiddar í landslög. Aftur á móti er það fölgandi í hinu almenna markmiði EES-samningsins að mynda framsækin og einsleitán markað, þeirri áherslu á réttarvernd og fullnustu einstaklingsréttinda sem af því markmiði leiðir og þeirri lagareglu þjóðaréttar að gæta skuli skilvirkni að landsdómstólar munu við túlkun landsréttar hafa hliðsjón af öllum þeim ákvæðum EES-réttar sem máli skipta, hvort sem þau hafa verið leidd í landslög eða ekki, sjá mál E-4/01 Karl K. Karlsson, EFTA Court Report [2002], bls. 240, 28. mgr.

⁽¹²⁾ Samkvæmt síðasta málslið 8. inngangslíðar reglugerðar (EB) nr. 1/2003 á reglugerðin ekki við um landslög þar sem einstaklingar eru látnir sæta refsivíðurlögum, nema að því marki sem framkvæmd samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum byggist á slíkum víðurlögum. Það er áliti Eftirlitsstofnunar EFTA að með sama hætti eigi ákvæði II. kafla ekki við um landslög í EFTA-ríkjunum þar sem einstaklingar eru látnir sæta refsivíðurlögum, nema að því marki sem framkvæmd samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum byggist á slíkum víðurlögum.

⁽¹³⁾ Mál T-24/90 Automec [1992] ECR II-2223, 85. mgr.

⁽¹⁴⁾ Um nánari skýringar á hugtakinu áhrif á viðskipti sjá tilkynningu sem fjallar um það efni (Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006, bls. 46, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 59, 30.11.2006, bls. 18).

⁽¹⁵⁾ Sjá 1. mgr. 3. gr. II. kafla.

6. Ákvæði II. kafla veita landsdómstólum ekki aðeins vald til að beita samkeppnisreglum EES-samningsins. Samhliða beiting samkeppnisákvæða landsréttar gagnvart samningum, ákvörðunum samtaka fyrirtækja og samstilltum aðgerðum, sem hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkja EES-samningsins, má ekki leiða til annarrar niðurstöðu en þegar samkeppnisreglum EES-samningsins er beitt. Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. II. kafla er einnig óheimilt að setja í samkeppnisrétt einstakra ríkja bann við samningum, ákvörðunum eða samstilltum aðgerðum ef með þeim er ekki brotið gegn 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins eða ef skilyrðum 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins er fullnægt⁽¹⁶⁾. Á hinn bóginn er mælt fyrir um það í EES-samningnum að komi til árekstra þegar ákvæðum landsréttar og EES-réttar er beitt samtímis skuli ákvæði EES-réttar ráða. Því er óheimilt að viðurkenna á grundvelli landsréttar samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir sem brjóta gegn 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins og fullnægja ekki skilyrðum 3. mgr. 53. gr.⁽¹⁷⁾ Ekki er kveðið á um samsvarandi samleitni í 3. gr. II. kafla að því er varðar samhliða beitingu samkeppnisákvæða landsréttar og 54. gr. EES-samningsins gagnvart einhliða athæfi. Leiði ólík ákvæði til árekstra ber þó að gera landsdómstólum skyld að víkja til hliðar hverju því ákvæði landsréttar sem brýtur í bága við EES-reglu sem leidd hefur verið í landslög, og skiptir þá engu hvort það ákvæði landsréttar varð að lögum fyrr en EES-reglan eða seinna⁽¹⁸⁾.
7. Auk 53. og 54. gr. EES-samningsins hafa landsdómstólar vald til að beita gerðum sem felldar hafa verið inn í EES-samninginn, dómum EFTA-dómstólsins og ákvörðunum Eftirlitsstofnunar EFTA. Landsdómstólar geta því þurft að fullnusta ákvarðanir eftirlitsstofnunarinnar⁽¹⁹⁾ eða gerðir sem felldar hafa verið inn í EES-samninginn, ef þær varða beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða, jafnframt ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar. Þegar landsdómstólar beita þessum samkeppnisreglum EES-samningsins vinna þeir á grundvelli EES-réttar og þurfa þá einnig að hafa hliðsjón af grundvallarreglum EES-réttar⁽²⁰⁾.
8. Beiting landsdómstóla á 53. og 54. gr. EES-samningsins ræðst iðulega af flóknu mati á efnahagslegum og lagalegum atriðum⁽²¹⁾. Þegar landsdómstólar beita samkeppnisreglum EES-samningsins ber þeim að taka mið af rótgrónum reglum EES-réttar⁽²²⁾ svo og gerðum sem felldar hafa verið inn í EES-samninginn og varða beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða⁽²³⁾. Ef Eftirlitsstofnun EFTA hefur beitt 53. og 54. gr. EES-samningsins í tilteknu máli bindur það jafnframt hendur landsdómstóla þegar þeir beita samkeppnisreglum EES-samningsins í sama máli samhliða eftirlitsstofnuninni eða í kjölfar umfjöllunar hennar⁽²⁴⁾. Með svipuðum hætti ber landsdómstólum að taka mið af beitingu framkvæmdastjórnarinnar á 53. og 54. gr. EES-samningsins í tilteknu máli þegar þeir beita samkeppnisreglum EES-samningsins í sama máli samhliða framkvæmdastjórninni eða í kjölfar umfjöllunar hennar. Loks er þess að geta, með fyrirvara um endanlega túlkun EFTA-dómstólsins og dómstóla Evrópubandalaganna á EES-samningnum, að landsdómstólar geta tekið mið af ákvörðunum eftirlitsstofnunarinnar og framkvæmdastjórnarinnar og gerðum sem felldar hafa verið inn í samninginn ef í þeim er að finna hliðstæður við málið sem þeir hafa til umfjöllunar, auk tilkynninga og leiðbeininga eftirlitsstofnunarinnar sem varða beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins⁽²⁵⁾.

⁽¹⁶⁾ Sjá einnig tilkynningu um beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins (biður birtingar).

⁽¹⁷⁾ Sjá í þessu tilliti mál E-1/94 Restamark, 4. nmgr. hér á undan, og mál 14/68 Walt Wilhelm [1969] ECR I og sameinuð mál 253/78 og 1-3/79 Giry og Guerlain [1980] ECR 2327, 15.-17. mgr.

⁽¹⁸⁾ Sjá í þessu tilliti mál E-1/94 Restamark, 4. nmgr. hér á undan, og mál C-198/01, Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) [2003] 49. Sjá einnig 11. nmgr. hér á undan.

⁽¹⁹⁾ T.d. er unnt að biðja landsdómstól að fullnusta ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA sem tekin hefur verið í samræmi við 7.-10. gr., 23. gr. og 24. gr. II. kafla.

⁽²⁰⁾ Sjá t.d. mál 5/88 Wachauf [1989] ECR 2609, 19. mgr.

⁽²¹⁾ Sameinuð mál C-215/96 og C-216/96 Bagnasco [1999] ECR I-135, 50. mgr.

⁽²²⁾ Sjá 4. nmgr. þessarar tilkynningar.

⁽²³⁾ Mál 63/75 Fonderies Roubaix [1976] ECR 111, 9.-11. mgr. og mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 46. mgr.

⁽²⁴⁾ Um samhliða eða samhangandi beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins af hálfu landsdómstóla og eftirlitsstofnunarinnar sjá einnig 11.-14. mgr.

⁽²⁵⁾ Mál 66/86 Ahmed Saeed Flugreisen [1989] ECR 803, 27. mgr., og mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 50. mgr. Skrá um leiðbeiningar og tilkynningar Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði samkeppnismála ásamt lagagerðum, sem felldar hafa verið inn í EES-samninginn og varða beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða, er að finna í viðauka við þessa tilkynningu.

B. MÁLSMEÐFERÐ Í TENGLUM VIÐ BEITINGU LANDSDÓMSTÓLA Á SAMKEPPNISREGLUM EES-SAMNINGSINS

9. Um málsmeðferð í tengslum við framkvæmd samkeppnisreglna EES-samningsins af hálfu landsdómstóla og viðurlög, sem þeir geta beitt vegna brota á þeim reglum, fer að mestu eftir ákvæðum landsréttar. Skilyrði fyrir framkvæmd samkeppnisreglna EES-samningsins ráðast þó að nokkru af ákvæðum EES-réttar. Samkvæmt samningnum um eftirlitsstofnun og dómstól geta landsdómstólar nýtt sér ýmis úrræði, til að mynda geta þeir leitað eftir álit Eftirlitsstofnunar EFTA á ýmsum úrlausnarefnum er varða beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins ⁽²⁶⁾. Dómstólarnir geta einnig sett reglur sem hafa sjálfkrafa áhrif á meðferð mála sem tekin eru fyrir, til dæmis þannig að eftirlitsstofnuninni og samkeppnisyfirlitum í EFTA-rikinum sé heimilt að leggja fram skriflegar athugasemdir ⁽²⁷⁾. Þessi ákvæði EES-réttar skulu ganga framar ákvæðum landsréttar ⁽²⁸⁾.
10. Þar eð engin ákvæði er að finna í EES-rétti um málsmeðferð og viðurlög í tengslum við framkvæmd samkeppnisreglna EES-samningsins fyrir landsdómstólum fer um málsmeðferð samkvæmt landsrétti og dómstólarnir beita jafnframt viðurlögum samkvæmt landsrétti að því marki sem þeir hafa vald til. Slíkum ákvæðum landsréttar ber þó að beita í samræmi við grundvallarreglur EES-réttar. Í því tilliti er gagnlegt að rífa upp dómaframkvæmd EFTA-dómstólsins og Dómstóls Evrópubandalaganna, en samkvæmt henni gildir eftirfarandi:
- Þegar um ræðir brot gegn ákvæðum EES-réttar skal í landsrétti kveðið á um viðurlög sem eru skilvirk, í samræmi við meðalhóf og hafa varnaðaráhrif ⁽²⁹⁾.
  - Þegar brot gegn ákvæðum EES-réttar veldur einstaklingi skaða skal honum gert kleift að uppfylltum tilteknum skilyrðum að krefjast skaðabóta fyrir landsdómstóli ⁽³⁰⁾.
  - Reglur um málsmeðferð og viðurlög, sem landsdómstólar beita í tengslum við fullnustu EES-réttar,
    - mega ekki gera slíka fullnustu torvelda um of eða óframkvæmanlega í reynd (reglan um skilvirkni) ⁽³¹⁾ og
    - mega ekki vera óhagstæðari en reglur sem gilda um fullnustu hliðstæðra ákvæða landsréttar (reglan um jafngildi) ⁽³²⁾.

Vegna þeirrar reglu að innleiddar EES-reglur skuli ganga framar ákvæðum landsréttar ⁽³³⁾ er landsdómstólum óheimilt að beita ákvæðum í landsrétti sem eru ósamrýmanleg þessum megin-sjónarmiðum.

C. SAMHLIÐA EÐA SAMHANGANDI BEITING SAMKEPPNISREGLNA EES-SAMNINGSINS AF HÁLFU EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA OG LANDSDÓMSTÓLA

11. Hugsast getur að landsdómstóll beiti ákvæðum EES-samkeppnisréttar gagnvart samningi, ákvörðun, samstilltri aðgerð eða einhliða athæfi, sem hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðilanna, samtímis umfjöllun Eftirlitsstofnunar EFTA ⁽³⁴⁾ eða í kjölfar slíkrar umfjöllunar ⁽³⁵⁾. Í eftirfarandi málsgreinum er gerð grein fyrir sumum af þeim skyldum sem landsdómstólum ber að hlíta við þær aðstæður.

⁽²⁶⁾ Um möguleika landsdómstóla á að óska eftir álit Eftirlitsstofnunar EFTA sjá enn frekar 27.–30. mgr.

⁽²⁷⁾ Um framlagningu athugasemda sjá enn fremur 31.–35. mgr. þessarar tilkynningar.

⁽²⁸⁾ Sjá 3. mgr. og 11. nmgr. þessarar tilkynningar.

⁽²⁹⁾ Mál 68/88 framkvæmdastjórnin gegn Grikklandi [1989] ECR 2965, 23.–25. mgr.

⁽³⁰⁾ Um bætur, sem dæmdar hafa verið vegna brots EFTA-rikis, og um skilyrði fyrir slíkri bótaskyldu sjá mál E-9/97 Erla María Sveinbjörnsdóttir, EFTA Court Report [1995], bls. 95, 66. mgr., og mál E-4/01 Karl K. Karlsson hf., sjá 11. nmgr. hér á undan. Um bætur, sem dæmdar hafa verið vegna brots fyrirtækis, sjá mál C-453/99 Courage og Crehan [2001] ECR 6297, 26. og 27. mgr. Um bætur, sem dæmdar hafa verið vegna brots aðildarríkis EB eða stjórnvalds sem sækir valdheimildir sínar til ríkisins, og um skilyrði fyrir slíkri bótaskyldu ríkisins sjá t.d. sameinuð mál C-6/90 og C-9/90 Francovich [1991] ECR I-5357, 33.–36. mgr., mál C-271/91 Marshall gegn Southampton og South West Hampshire Area Health Authority [1993] ECR I-4367, 30. og 34.–35. mgr., sameinuð mál C-46/93 og C-48/93 Brasserie du Pêcheur og Factortame [1996] ECR I-1029, mál C-392/93 British Telecommunications [1996] ECR I-1631, 39.–46. mgr. og sameinuð mál C-178/94, C-179/94 og C-188/94 til 190/94 Dillenkofer [1996] ECR I-4845, 22.–26. og 72. mgr.

⁽³¹⁾ Sjá t.d. mál E-4/01 Karl K. Karlsson hf., sjá 11. nmgr. hér á undan, 33. mgr., mál 33/76 Rewe [1976] ECR 1989, 5. mgr., mál 45/76 Comet [1976] ECR 2043, 12. mgr., og mál 79/83 Harz [1984] ECR 1921, 18. og 23. mgr.

⁽³²⁾ Sjá t.d. mál E-4/01 Karl K. Karlsson hf., sjá 11. nmgr. hér á undan, 33. mgr., mál 33/76 Rewe [1976] ECR 1989, 5. mgr., mál 158/80 Rewe [1981] ECR 1805, 44. mgr., mál 199/82 San Giorgio [1983] ECR 3595, 12. mgr., og mál C-231/96 Edis [1998] ECR I-4951, 36. og 37. mgr.

⁽³³⁾ Sjá 6. mgr. og 11. nmgr. hér á undan.

⁽³⁴⁾ Ákvæði 6. mgr. 11. gr. að viðbættum ákvæðum 3. og 4. mgr. 40. gr. II. kafla eiga aðeins að koma í veg fyrir að 53. og 54. gr. EES-samningsins sé beitt samhliða af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA og landsdómstóls þegar slíkur dómstóll hefur verið tilnefndur sem samkeppnisyfirlit landsins.

⁽³⁵⁾ Þegar landsdómstólar beita valdheimildum sínum samkvæmt 53. og 54. gr. EES-samningsins ber þeim jafnframt að taka tillit til valdheimilda framkvæmdastjórnarinnar til þess að forðast að taka ákvarðanir sem eru í andstöðu við ákvarðanir sem framkvæmdastjórnin hefur tekið eða hefur til athugunar að taka, mál C-234/89, Delimitis [1991] ECR I-935, 47. mgr.

12. Ef ákvörðun landsdómstóls er tekin á undan ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ber að haga henni með þeim hætti að hún stangist ekki á við væntanlega ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar ⁽³⁶⁾. Landsdómstóllinn getur í þessu skyni spurt eftirlitsstofnunina hvort hún hafi tekið upp mál í tengslum við sömu samninga, ákvarðanir eða aðgerðir ⁽³⁷⁾, og þá hvernig málsmeðferðinni miði og hversu líklegt sé að ákvörðun verði tekin í málinu ⁽³⁸⁾. Landsdómstólum er einnig heimilt að fresta málsmeðferð þar til eftirlitsstofnunin hefur tekið ákvörðun, telji hann það nauðsynlegt af réttaröryggisástæðum ⁽³⁹⁾. Eftirlitsstofnunin mun að sínu leyti leitast við að láta þau mál ganga fyrir sem hún hefur ákveðið að fella undir málsmeðferð í skilningi 1. mgr. 2. gr. III. kafla samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól (nefnist hér á eftir „III. kafli“) og eru jafnframt til meðferðar fyrir landsdómstóli sem frestað hefur málsmeðferð á þennan hátt, einkum ef niðurstaða í einkamáli veltur á þeim. Ef landsdómstóllinn hefur enga skynsamlega ástæðu til að efast um væntanlega niðurstöðu eftirlitsstofnunarinnar eða eftirlitsstofnunin hefur þegar tekið ákvörðun í svipuðu máli getur hann þó dæmt í málinu sem fyrir liggur í samræmi við væntanlega ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar eða eldri ákvörðun, án þess að nauðsynlegt sé að leita til stofnunarinnar um ofangreindar upplýsingar eða biða niðurstöðu hennar.
13. Ef Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun í tilteknu máli sem liggur fyrir landsdómstólum er honum óheimilt að taka ákvörðun sem stangast á við ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar. Þessi bindandi áhrif ákvörðunar eftirlitsstofnunarinnar eru að sjálfsögðu með fyrirvara um túlkun EFTA-dómstólsins á ákvæðum EES-réttar. Ef landsdómstóllinn efast um lögmæti ákvörðunar, sem eftirlitsstofnunin hefur tekið, getur hann því ekki komist undan bindandi áhrifum þeirrar ákvörðunar nema fyrir liggja gagnstætt álit EFTA-dómstólsins ⁽⁴⁰⁾. Ef landsdómstóll hyggst taka ákvörðun sem stangast á við ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar verður hann því að leita eftir ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins á úrlausnarefninu (sbr. 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól). Síðarnefndi dómstóllinn tekur þá afstöðu til þess hvort ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar samrýmist ákvæðum EES-réttar. Ef ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar er vefengd fyrir EFTA-dómstólum í samræmi við 36. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól og niðurstaða málsins, sem liggur fyrir landsdómstólum, veltur á réttmæti ákvörðunar eftirlitsstofnunarinnar skal landsdómstóllinn þó fresta málsmeðferð þar til EFTA-dómstóllinn hefur fellt endanlegan dóm í ógildingarmálinu, nema hann telji að málsástæður réttlæti að leitað sé álits EFTA-dómstólsins um réttmæti ákvörðunar eftirlitsstofnunarinnar (sbr. 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól) ⁽⁴¹⁾.
14. Ef landsdómstóll frestar málsmeðferð, til að mynda meðan beðið er ákvörðunar eftirlitsstofnunarinnar (sbr. 12. mgr. þessarar tilkynningar) eða endanlegrar niðurstöðu EFTA-dómstólsins í ógildingarmáli eða í kjölfar beiðni um ráðgefandi álit (sbr. 13. mgr.), ber honum að taka til athugunar hvort nauðsynlegt sé að kveða á um bráðabirgðaráðstafanir í því skyni að tryggja hagsmuni málsaðila ⁽⁴²⁾.

III. SAMSTARF EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA OG LANDSDÓMSTÓLA

15. Mælt er fyrir um samstarf landsdómstóla og EFTA-dómstólsins í 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól, en að öðru leyti eru engin ákvæði í meginmáli EES-samningsins og samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól sem varða beint samstarf landsdómstóla og Eftirlitsstofnunar EFTA. Samkvæmt 3. gr. EES-samningsins, sem er sniðin eftir 10. gr. EB-sáttmálans og geymir að mestu sömu ákvæði, ber samningsaðilum aftur á móti að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að staðið verði við þær skuldbindingar sem af EES-samningnum leiðir. Dómstólar Evrópubandalaganna hafa túlkað 10. gr. EB-sáttmálans á þann veg að hann leggi

⁽³⁶⁾ Sjá 1. mgr. 16. gr. II. kafla.

⁽³⁷⁾ Eftirlitsstofnunin stofnar til málsmeðferðar í því skyni að taka ákvörðun í samræmi við 7.–10. gr. II. kafla (sjá 2. mgr. 2. gr. III. kafla). Samkvæmt dómafrákvæmd Evrópu dómstólsins felur upphaf málsmeðferðar í sér stjórnvaldsathöfn framkvæmdastjórnarinnar sem gefur til kynna að hún hyggist taka ákvörðun (mál 48/72 Brasserie de Haecht [1973] ECR 77, 16. mgr.).

⁽³⁸⁾ Mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 53. mgr., og sameinuð mál C-319/93, C-40/94 og C-224/94 Dijkstra [1995] ECR I-4471, 34. mgr. Sjá einnig um þetta atriði 21. mgr. þessarar tilkynningar.

⁽³⁹⁾ Sjá 1. mgr. 16. gr. II. kafla og mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 47. mgr., og mál C-344/98 Masterfoods [2000] ECR I-11369, 51. mgr.

⁽⁴⁰⁾ Mál 314/85 Foto-Frost [1987] ECR 4199, 12.–20. mgr.

⁽⁴¹⁾ Sjá 1. mgr. 16. gr. II. kafla og mál C-344/98 Masterfoods [2000] ECR I-11369, 52.–59. mgr.

⁽⁴²⁾ Mál C-344/98 Masterfoods [2000] ECR I-11369, 58. mgr.

grundvallarstofnunum Evrópusambandsins og aðildarríkjunum á herðar þá gagnkvæmu skyldu að hafa með sér dyggt samstarf um að ná markmiðum EB-sáttmálans. Þannig leiðir af 10. gr. EB-sáttmálans að framkvæmdastjórninni ber að liðsinna landsdómstólum þegar þeir beita ákvæðum bandalagsréttar⁽⁴³⁾. Það er álit eftirlitsstofnunarinnar að henni sé á sama hátt skylt að sinna dyggu samstarfi við landsdómstóla í EFTA-ríkjunum á grundvelli samsvarandi ákvæða í 3. gr. EES-samningsins og 2. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól. Landsdómstólum getur einnig borið skylda til að liðsinna eftirlitsstofnuninni við verkefni hennar⁽⁴⁴⁾.

16. Hér er einnig viðeigandi að rifja upp samstarf landsdómstóla og yfirvalda í EFTA-ríkjunum, einkum samkeppnisyfirvalda, í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins. Þótt um samstarf þessara landsyfirvalda fari fyrst og fremst eftir ákvæðum landsréttar er kveðið á um það í 3. mgr. 15. gr. II. kafla að samkeppnisyfirvöldum í EFTA-ríkjunum sé heimilt að leggja athugasemdir fyrir landsdómstóla í eigin EFTA-ríki. Um slík erindi gilda ákvæði 31., 33., 34. og 35. mgr. þessarar tilkynningar, að breyttu breytanda.

A. EFTIRLITSSTOFNUN EFTA SEM *AMICUS CURIAE*

17. Í því skyni að liðsinna landsdómstólum við beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins skuldbindur Eftirlitsstofnun EFTA sig til að veita landsdómstólum aðstoð hvenær sem þeir telja að slík aðstoð sé nauðsynleg til að unnt sé að komast að niðurstöðu í tilteknu máli. Algengustu tegundir slíks liðsinnis eru nefndar í 15. gr. II. kafla, en það eru upplýsingagjöf (21.–26. mgr. hér á eftir) og álit Eftirlitsstofnunar EFTA (27.–30. mgr. hér á eftir), hvorttveggja að beiðni landsdómstóls, og heimild eftirlitsstofnunarinnar til að leggja fram athugasemdir (31.–35. mgr. hér á eftir). Þar eð kveðið er á um þessar tegundir liðsinnis í II. kafla er EFTA-ríkjunum óheimilt að takmarka slíkt liðsinni með eigin reglum. Hins vegar er engum málsmeðferðarreglum til að dreifa á þessu sviði á vettvangi EES en nauðsynlegt er að hafa slíkar reglur til að auðvelda liðsinni af þessu tagi, og verða EFTA-ríkin því að taka upp viðeigandi málsmeðferðarreglur í því skyni að gera bæði landsdómstólum og eftirlitsstofnuninni kleift að nýta til fulls heimildirnar sem mælt er fyrir um í II. kafla⁽⁴⁵⁾.

18. Landsdómstólar geta sent beiðnir um liðsinni skriflega á eftirfarandi pósthfang:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Brussel/Bruxelles
Belgium

eða rafrænt á eftirfarandi netfang:

registry@eftasurv.int

19. Áréttað skal að Eftirlitsstofnun EFTA mun virða sjálfstæði landsdómstóla hvernig sem samstarfinu við þá verður háttáð. Af því leiðir að liðsinni eftirlitsstofnunarinnar bindur ekki hendur landsdómstólsins. Eftirlitsstofnunin verður einnig að ganga úr skugga um að hún brjóti ekki gegn ákvæðum um þagnarskyldu og að hún standi vörð um starfsemi sína og sjálfstæði⁽⁴⁶⁾. Þegar eftirlitsstofnunin framfylgir þeirri skyldu sinni samkvæmt 3. gr. EES-samningsins og 2. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól að liðsinna landsdómstólum við beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins mun hún gæta fyllsta hlutleysis og hlutlægis. Liðsinni eftirlitsstofnunarinnar við landsdómstóla er raunar spröttið af þeirri skyldu að verja almannahagsmunum. Stofnunin hefur því ekki í hyggju að þjóna einkahagsmunum aðila að máli sem er rekið fyrir landsdómstólum. Af þeim sökum mun eftirlitsstofnunin ekki gefa málsaðilum færi á að tjá sig um liðsinni hennar við landsdómstólinn. Berist eftirlitsstofnuninni erindi frá aðila að máli, sem er rekið fyrir landsdómstólum, í tengslum við málefni sem dómstóllinn hefur til umfjöllunar mun hún greina landsdómstólum frá því óháð því hvort slík erindi berast á undan eða á eftir beiðni landsdómstólsins um samstarf.

⁽⁴³⁾ Mál C-2/88 Imm Zwartveld [1990] ECR I-3365, 16.–22. mgr., og mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 53. mgr.

⁽⁴⁴⁾ C-94/00 Roquette Frères [2002] ECR 9011, 31. mgr.

⁽⁴⁵⁾ Um það hvernig slíkar málsmeðferðarreglur einstakra ríkja samrýmast almennum sjónarmiðum EES-réttar sjá 9. og 10. mgr. þessarar tilkynningar.

⁽⁴⁶⁾ Um þessar skyldur sjá t.d. 23.–26. mgr. þessarar tilkynningar.

20. Yfirlit um samstarf Eftirlitsstofnunar EFTA við landsdómstóla samkvæmt þessari tilkynningu verður birt í ársskýrslu stofnunarinnar. Álit og athugasemdir eftirlitsstofnunarinnar kunna einnig að birtast á vefsetri hennar.
1. *Skylda Eftirlitsstofnunar EFTA að senda landsdómstólum upplýsingar*
21. Sú skylda Eftirlitsstofnunar EFTA að liðsinna landsdómstólum við beitingu EES-samkeppnisréttar kemur einkum fram í þeirri skyldu að senda landsdómstólum upplýsingar sem eru í förum hennar. Landsdómstóll getur til að mynda beðið eftirlitsstofnunina um gögn sem hún hefur undir höndum eða upplýsingar um málsmeðferð sem geta leitt í ljós hvort tiltekið mál biður umfjöllunar hjá stofnuninni, hvort hún hefur tekið upp mál eða niðurstaða stofnunarinnar er fengin. Landsdómstóll getur einnig spurt eftirlitsstofnunina hvenær vænta megi ákvörðunar til þess að unnt sé að áætla hvort slík ákvörðun geti tafið málsmeðferð eða hvort nauðsynlegt sé að grípa til bráðabirgðaráðstafana ⁽⁴⁷⁾.
22. Til þess að tryggja skilvirkt samstarf við landsdómstóla mun Eftirlitsstofnun EFTA leitast við að láta þeim í té gögn, sem óskað er eftir, áður en mánuður er liðinn frá því að beiðni þess efnis berst stofnuninni. Reynist nauðsynlegt að óska frekari skýringa á beiðninni frá landsdómstólum eða ráðgjafi við þá sem upplýsingarnar varða beint skal telja frestinn frá þeim degi sem eftirlitsstofnunin fær þær upplýsingar í hendur.
23. Þegar Eftirlitsstofnun EFTA afhendir landsdómstólum upplýsingar ber henni að virða þá vernd sem einstaklingum og lögaðilum er tryggð með ákvæðum 122. gr. EES-samningsins og 14. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ⁽⁴⁸⁾. Samkvæmt 14. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól eru eftirlitsfulltrúar eftirlitsstofnunar EFTA, embættismenn og aðrir starfsmenn hennar bundnir þagnarskyldu um vitneskju sem á að fara leynt í starfi þeirra. Samkvæmt 122. gr. EES-samningsins skulu fulltrúar, sendimenn og sérfræðingar samningsaðila, svo og embættismenn og aðrir starfsmenn, bundnir þagnarskyldu, sem helst enda þótt þeir láti af störfum, um vitneskju sem á að fara leynt í starfi þeirra, einkum upplýsingar um fyrirtæki, viðskiptatengsl þeirra og kostnaðarþætti. Einnig er kveðið á um þessa skyldu í 28. gr. í II. kafla. Upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, geta verið bæði trúnaðarupplýsingar og viðskiptaleyndarmál. Viðskiptaleyndarmál eru upplýsingar sem eru þess eðlis að hætt er við að hagsmunir þess, sem leggur þær fram, skaðist ekki aðeins ef þær eru birtar opinberlega heldur einnig ef þær eru afhentar öðrum ⁽⁴⁹⁾.
24. Þótt ákvæði 3. og 122. gr. EES-samningsins og 14. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól séu lesin saman leiðir ekki af því algert bann við því að Eftirlitsstofnun EFTA afhendi landsdómstólum upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu. Rétt eins og dómafrákvæmd dómstóla Evrópubandalaganna staðfestir skyldu framkvæmdastjórnarinnar til að sinna dyggu samstarfi er það álit eftirlitsstofnunarinnar að af skyldu hennar til að sinna dyggu samstarfi leiði að henni beri að afhenda landsdómstóli allar þær upplýsingar sem hann leitar eftir, einnig upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu. Þegar eftirlitsstofnunin liðsinnir landsdómstólum með þessum hætti er henni þó óheimilt að grafa undan þeim tryggingum sem mælt er fyrir um í 122. gr. EES-samningsins og 14. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól.
25. Áður en Eftirlitsstofnun EFTA afhendir landsdómstóli upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu mun hún því minna dómstólinn á þá skyldu hans samkvæmt EES-rétti að virða réttindin sem einstaklingum og lögaðilum eru tryggð með ákvæðum 122. gr. EES-samningsins og 14. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól og spyrja dómstólinn hvort hann geti tryggt og muni tryggja vernd trúnaðarupplýsinga og viðskiptaleyndarmála. Ef landsdómstóllinn getur ekki veitt slíka tryggingu skal eftirlitsstofnunin ekki afhenda honum þær upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu ⁽⁵⁰⁾. Eftirlitsstofnunin mun ekki afhenda umbeðnar upplýsingar fyrir en

⁽⁴⁷⁾ Mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 53. mgr., og sameinuð mál C-319/93, C-40/94 og C-224/94 Dijkstra [1995] ECR I-4471, 34. mgr.

⁽⁴⁸⁾ Mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 53. mgr.

⁽⁴⁹⁾ Mál T-353/94 Postbank [1996] ECR II-921, 86.–87. mgr., og mál 145/83 Adams [1985] ECR 3539, 34. mgr.

⁽⁵⁰⁾ Mál C-2/88 Zwartveld [1990] ECR I-4405, 10. og 11. mgr., og mál T-353/94 Postbank [1996] ECR II-921, 93. mgr.

landsdómstóllinn hefur veitt tryggingu fyrir því að hann muni vernda trúnaðarupplýsingar og viðskiptaleyndarmál og verður þá tekið fram hvaða hlutar upplýsinganna falli undir þagnarskyldu og hvaða hlutar falli ekki undir þagnarskyldu með þeim afleiðingum að þá megi birta.

26. Fleiri undantekningar eru frá því að Eftirlitsstofnun EFTA geti afhent landsdómstólum gögn. Einkum getur gerst að eftirlitsstofnunin neiti landsdómstólum um gögn vegna þungvægari ástæðna sem varða þá nauðsyn að standa vörð um EES-hagsmuni eða forðast að starfsemi og sjálfstæði stofnunarinnar sé stefnt í hættu, og einkum að henni sé gert erfitt um vik að sinna verkefnum sem henni hafa verið falin ⁽⁵¹⁾. Eftirlitsstofnunin mun því ekki afhenda landsdómstólum gögn sem umsækjandi um niðurfellingu eða lökkun viðurlaga hefur afhent sjálfviljugur nema með samþykki þess umsækjanda.

2. *Beiðni um álit um úrlausnarefni sem varða beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins*

27. Þegar beiting samkeppnisreglna EES-samningsins kemur til kasta landsdómstóls í máli sem hann hefur til umfjöllunar getur hann fyrst tekið mið af dómaframkvæmd EFTA-dómstólsins, EES-rétti og ákvörðunum, tilkynningum og leiðbeiningum Eftirlitsstofnunar EFTA sem varða beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins ⁽⁵²⁾, auk viðeigandi dómaframkvæmdar og ákvarðana dómstóla Evrópubandalaganna og framkvæmdastjórnarinnar er varða beitingu EES-réttar og samsvarandi ákvæða bandalagsréttar. Reynist ekki unnt að hafa fullnægjandi leiðsögn af þessum réttarheimildum getur landsdómstóllinn beið eftirlitsstofnunina um álit um úrlausnarefni sem varða beitingu samkeppnisreglna EES-samningsins. Landsdómstóllinn getur beið eftirlitsstofnunina um álit um efnahagsleg atriði, staðreyndir og lagaatriði ⁽⁵³⁾. Hið síðastnefnda er að sjálfsögðu með fyrirvara um rétt eða skyldu landsdómstólsins til að óska eftir ráðgefandi áliti EFTA-dómstólsins um túlkun eða gildi EES-réttar í samræmi við 34. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól.

28. Eftirlitsstofnun EFTA kann að óska eftir frekari gögnum frá landsdómstólum til þess að geta skilað honum gagnlegu áliti ⁽⁵⁴⁾. Til þess að tryggja skilvirkt samstarf við landsdómstóla mun eftirlitsstofnunin leitast við að láta dómstólunum í té álit, sem þeir óska eftir, áður en fjórir mánuðir eru liðnir frá því að beiðni þess efnis berst stofnuninni. Hafi eftirlitsstofnunin óskað eftir frekari gögnum frá landsdómstólum í tengslum við gerð álitsins telst þessi frestur hefjast þegar þau gögn berast.

29. Eftirlitsstofnun EFTA mun í áliti sínu binda sig við að veita landsdómstólum þær upplýsingar um staðreyndir eða þær efnahagslegu eða lagalegu skýringar sem óskað er eftir án þess að taka til efnislegrar skoðunar umfjöllunarefnið sem liggur fyrir landsdómstólum. Jafnframt er landsdómstóllinn ekki bundinn lagalega af áliti eftirlitsstofnunarinnar.

30. Í samræmi við það sem sagt er í 19. mgr. þessarar tilkynningar mun Eftirlitsstofnun EFTA ekki gefa málsaðilum færi á að tjá sig áður en hún tekur saman álitid fyrir landsdómstólinn. Landsdómstóllinn verður að fara með álit eftirlitsstofnunarinnar í samræmi við viðeigandi réttarfarsreglur landsréttar, en þær verða að samrýmast grundvallarreglum EES-réttar.

3. *Athugasemdir sem Eftirlitsstofnun EFTA leggur fram hjá landsdómstólum*

31. Samkvæmt 3. mgr. 15. gr. II. kafla er samkeppnisfyrvöldum í EFTA-rikkjunum og Eftirlitsstofnun EFTA heimilt að leggja fyrir landsdómstól athugasemdir um beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins ef beiting þessara ákvæða kemur til kasta dómstólsins. Í II. kafla er greint á milli skriflegra athugasemda, sem samkeppnisfyrvöld í EFTA-rikkjunum og eftirlitsstofnunin geta lagt fram að eigin frumkvæði, og munnlegra athugasemda, sem aðeins er heimilt að leggja fram með leyfi hlutaðeigandi dómstóls ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Mál C-2/88 Zwartveld [1990] ECR I-4405, 10. og 11. mgr., mál C-275/00 First og Franex [2002] ECR I-10943, 49. mgr., og mál T-353/94 Postbank [1996] ECR II-921, 93. mgr.

⁽⁵²⁾ Sjá 8. mgr. þessarar tilkynningar.

⁽⁵³⁾ Mál C-234/89 Delimitis [1991] ECR I-935, 53. mgr., og sameinuð mál C-319/93, C-40/94 og C-224/94 Dijkstra [1995] ECR I-4471, 34. mgr.

⁽⁵⁴⁾ Samanber mál 96/81 framkvæmdastjórnin gegn Hollandi [1982] ECR 1791, 7. mgr., og mál 272/86 framkvæmdastjórnin gegn Grikklandi [1988] ECR 4875, 30. mgr.

⁽⁵⁵⁾ Samkvæmt 4. mgr. 15. gr. II. kafla hefur þetta ekki áhrif á viðtækari valdheimildir til handa samkeppnisfyrvöldum í EFTA-rikkjunum samkvæmt lögum viðkomandi EFTA-riks til að skila athugasemdum til dómstóla.

32. Í II. kafla er tekið fram að Eftirlitsstofnun EFTA muni aðeins leggja fram athugasemdir þegar þess gerist þörf vegna samræmdrar beitingar 53. eða 54. gr. EES-samningsins. Þar eð þetta er markmiðið með því að leggja athugasemdirnar fram mun eftirlitsstofnunin takmarka þær við þau efnahagslegu og lagalegu atriði sem liggja til grundvallar málinu sem landsdómstóllinn hefur til umfjöllunar.
33. Til þess að Eftirlitsstofnun EFTA geti lagt fram gagnlegar athugasemdir kunna landsdómstólar að vera beðnir um að afhenda eftirlitsstofnuninni, eða sjá til þess að hún fái afhent, afrit af öllum skjölum sem hún þarf á að halda við mat á málinu. Í samræmi við annan undirlið 3. mgr. 15. gr. II. kafla mun Eftirlitsstofnun EFTA aðeins nota þessi skjöl til undirbúnings athugasemdum sem hún leggur fram ⁽⁵⁶⁾.
34. Þar eð II. kafli hefur ekki að geyma reglur um málsmeðferð við gerð athugasemda ræðst málsmeðferðin af reglum og venjum EFTA-ríkjana á því sviði. Ef engum slíkum reglum er til að dreifa í tilteknu EFTA-ríki verður landsdómstóllinn að ákvarða hvaða málsmeðferðarreglur sé rétt að nota vegna athugasemda sem lagðar eru fram í máli sem hann hefur til umfjöllunar.
35. Málsmeðferðarreglurnar skulu miðast við sjónarmiðin sem mælt er fyrir um í 10. mgr. þessarar tilkynningar. Af því leiðir meðal annars að málsmeðferðarreglur vegna athugasemda um atriði, sem varða beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins,
- verða að samrýmast grundvallarreglum EES-réttar, einkum grundvallarréttindum málsaðila,
  - mega ekki gera framlagningu slíkra athugasemda torvelda um of eða óframkvæmanlega í reynd (reglan um skilvirkni) ⁽⁵⁷⁾, og
  - mega ekki gera framlagningu slíkra athugasemda erfiðari en þegar um ræðir athugasemdir í dómsmálum sem varða hliðstæð ákvæði landsréttar (jafngildisreglan).

B. AÐSTOÐ LANDSDÓMSTÓLA Í TENGLUM VIÐ ÞAÐ HLUTVERK EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA AÐ FRAMKVÆMA SAMKEPPNISREGLUR EES-SAMNINGSINS

36. Þar eð sú skylda að sinna dyggu samstarfi felur einnig í sér að stjórnvöldum í EFTA-ríkjunum ber að liðsinna Eftirlitsstofnun EFTA við að ná markmiðum EES-samningsins ⁽⁵⁸⁾ eru talin upp í II. kafla eftirtalin þrjú dæmi um slíkt liðsinni: 1) afhending skjala sem eftirlitsstofnunin þarf á að halda við mat á máli sem hún hyggst leggja fram athugasemdir við (sjá 33. mgr.), 2) afhending dóma sem varða beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins og 3) hlutverk landsdómstóla í tengslum við vettvangsathugun eftirlitsstofnunarinnar.

1. Afhending dóma landsdómstóla sem varða beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins

37. Samkvæmt 2. mgr. 15. gr. II. kafla ber EFTA-ríkjunum að senda Eftirlitsstofnun EFTA afrit af sérhverjum skriflegum dómi landsdómstóla um beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins án tafar eftir að dómurinn hefur verið birtur málsaðilum í heild. Afhending dóma landsdómstóla um beitingu 53. eða 54. gr. EES-samningsins og upplýsingar, sem þannig fást um málarekstur fyrir landsdómstólum, nýtast eftirlitsstofnuninni fyrst og fremst til að fréttá tímanlega af málum sem ástæða gæti verið til að leggja fram athugasemdir um þegar einn málsaðila áfrýjar málinu.

2. Hlutverk landsdómstóla í tengslum við vettvangsathugun Eftirlitsstofnunar EFTA

38. Loks geta landsdómstólar haft hlutverki að gegna í tengslum við vettvangsathugun Eftirlitsstofnunar EFTA gagnvart fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja. Hlutverk landsdómstóla ræðst af því hvort athuganirnar fara fram í starfsstöð fyrirtækis eða utan hennar.

⁽⁵⁶⁾ Sjá einnig 2. mgr. 28. gr. II. kafla sem bannar Eftirlitsstofnun EFTA að láta af hendi upplýsingar sem hún hefur undir höndum og falla undir þagnarskyldu.

⁽⁵⁷⁾ Sameinuð mál 46/87 og 227/88 Hoechst [1989] ECR, 2859, 33. mgr. Sjá einnig 3. mgr. 15. gr. II. kafla.

⁽⁵⁸⁾ Mál C-69/90 framkvæmdastjórnin gegn Ítalíu [1991] ECR 6011, 15. mgr.

39. Þegar um ræðir vettvangsathugun í starfsstöð fyrirtækis kann að vera skylt samkvæmt landslögum að leita heimildar landsdómstóls fyrir því að eftirlitsyfirvald í landinu veiti Eftirlitsstofnun EFTA liðsinni ef hlutaðeigandi fyrirtæki leggst gegn athuguninni. Einnig getur hugsast að slíkrar heimildar sé leitað í varúðarskyni. Það er í valdi landsdómstóls, sem fjallar um slíka beiðni, að kanna hvort ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar um vettvangsathugun er ósvikin og fyrirhugaðar þvingunarráðstafanir hvorki handahófskenndar né óþarflega strangar með hliðsjón af tilefni athugunarinnar. Þegar landsdómstóllinn kannar hvort þvingunarráðstafanir séu hæfilega strangar getur hann leitað nánari skýringa hjá eftirlitsstofnuninni, beint eða fyrir milligöngu samkeppnisyfirvalds í landinu, einkum að því er varðar ástæður fyrir grunsemdum eftirlitsstofnunarinnar um brot á 53. og 54. gr. EES-samningsins og um það hversu alvarlegt meint brot er og hvernig hlutaðeigandi fyrirtæki tengist málinu ⁽⁵⁹⁾.
40. Að því er varðar athugun utan starfsstöðvar fyrirtækis er kveðið á um það í II. kafla að heimild landsdómstóls þurfi til áður en unnt er að fylgja eftir ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að fyrirskipa slíka athugun. Það er þá í valdi landsdómstólsins að kanna hvort ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar um athugunina er ósvikin og fyrirhugaðar þvingunarráðstafanir hvorki handahófskenndar né óþarflega strangar, einkum með hliðsjón af því hversu alvarlegt meint brot er, hversu mikilvægt er talið að afla gagnanna, hvernig hlutaðeigandi fyrirtæki tengist málinu og hvort skynsamlegar líkur eru taldar á því að bækur og skrár, sem varða tilefni athugunarinnar, sé að finna í starfsstöðinni sem leitað er eftir heimild til að skoða. Landsdómstóllinn getur leitað nánari skýringa hjá eftirlitsstofnuninni, beint eða fyrir milligöngu samkeppnisyfirvalds í landinu, um þau atriði sem hann þarf á að halda til að geta kannað hvort hinar fyrirhuguðu þvingunarráðstafanir séu hæfilega strangar ⁽⁶⁰⁾.
41. Í báðum þeim tilvikum, sem um getur í 39. og 40. mgr., er landsdómstólum hvorki heimilt að vefengja lögmæti ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA eða að athugin sé nauðsynleg, né að krefjast gagna úr fornum eftirlitsstofnunarinnar ⁽⁶¹⁾. Vegna skyldunnar að sinna dyggu samstarfi ber landsdómstólum ennfremur að taka ákvörðun sína innan tímamarka sem eru hæfileg með tilliti til þess að eftirlitsstofnunin geti framkvæmt vettvangsathugunina á skilvirkan hátt ⁽⁶²⁾.

IV. LOKAÁKVÆÐI

42. Tilkynning þessi er gefin út í því skyni að auðvelda landsdómstólum beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins. Hún er ekki bindandi fyrir landsdómstóla og er með fyrirvara um réttindi og skyldur EFTA-ríkjanna, einstaklinga og lögaðila samkvæmt EES-rétti.
43. Tilkynning þessi kemur í stað tilkynningar frá 1995 um samvinnu milli innlendra dómstóla og Eftirlitsstofnunar EFTA við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Sjá 6.–8. mgr. 20. gr. II. kafla og mál C-94/00 Roquette Frères [2002] ECR 9011.

⁽⁶⁰⁾ Sjá 3. mgr. 21. gr. II. kafla.

⁽⁶¹⁾ Mál C-94/00 Roquette Frères [2002] ECR 9011, 39. mgr. og 62.–66. mgr.

⁽⁶²⁾ Sjá einnig sama mál, 91. og 92. mgr.

⁽⁶³⁾ Stjótd. EB C 112, 4.5.1995, bls. 7, og EES-viðbætur við Stjótd. ESB nr. 16, 4.5.1995, bls. 1.

VIÐAUKI

GERÐIR SEM SAMSVARA HÓPUNDANÞÁGUREGLUGERÐUM EVRÓPU-BANDALAGSINS SEM UM GETUR Í XIV. VIÐAUKA VIÐ EES-SAMNINGINN OG SKÝRANDI TILKYNNINGUM EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

Eftirfarandi skrá er einnig birt og uppfærð á vefsetri Eftirlitsstofnunar EFTA:
www.efasurv.int/fieldswork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html

A. Reglur sem varða allar atvinnugreinar*1. Almennar tilkynningar*

- Tilkynning um skilgreiningu á hugtakinu viðkomandi markaður að því er varðar samkeppnislög á Evrópska efnahagssvæðinu (Stjtið. EB L 200, 16.7.1998, bls. 48, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 28, 16.7.1998, bls. 3).
- Tilkynning um minniháttar samninga sem takmarka samkeppni ekki merkjanlega samkvæmt 1. mgr. 53. gr. EES-samningsins (Stjtið. ESB C 67, 20.3.2003, bls. 20, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 15, 20.3.2003, bls. 11).
- Leiðbeiningar um hugtakið áhrif á viðskipti eins og það er notað í 53. og 54. gr. EES-samningsins, Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006, bls. 46, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 59, 30.11.2006, bls. 18.
- Leiðbeiningar um beitingu 3. mgr. 53. gr. EES-samningsins, biður birtingar.
- Tilkynning um samstarf í EFTA-neti samkeppnisyrvalda, Stjtið. ESB C 227, 21.9.2006, bls. 10, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 47, 21.9.2006, bls. 1.
- Tilkynning um samstarf landsdómstóla og Eftirlitsstofnunar EFTA í tengslum við beitingu 53. og 54. gr. EES-samningsins, biður birtingar.
- Tilkynning um samstarf samkeppnisyrvalda í EFTA-ríkjunum og Eftirlitsstofnunar EFTA við meðferð mála sem falla undir gildissvið 53. og 54. gr. EES-samningsins., biður birtingar.

2. Lóðréttir samningar

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðrétra samninga og samstilltra aðgerða (Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21) sem um getur í kafla B, 2. lið XIV. viðauka við EES-samninginn, en ný gerð kom í stað þeirrar gerðar samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/2000, Stjtið. EB L 103, 12.4.2001, bls. 36, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 20, 12.4.2001, bls. 179.
- Leiðbeiningar um lóðréttar takmarkanir (Stjtið. EB C 122, 23.5.2002, bls. 1, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 26, 23.5.2002, bls. 7).

3. Láréttir samstarfssamningar

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2658/2000 frá 29. nóvember 2000 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um sérhæfingu (Stjtið. EB L 304, 5.12.2000, bls. 3) sem um getur í kafla D, 6. lið IX. viðauka við EES-samninginn, en ný gerð kom í stað þeirrar gerðar samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2000, Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 38, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 9, 22.2.2001, bls. 5.
- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2659/2000 frá 29. nóvember 2000 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um rannsóknir og þróun (Stjtið. EB L 304, 5.12.2000, bls. 7) sem um getur í kafla D, 7. lið IX. viðauka við EES-samninginn (en ný gerð kom í stað þeirrar gerðar samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2000, Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 38, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 9, 22.2.2001, bls. 5).
- Leiðbeiningar um gildi 53. gr. EES-samningsins gagnvart láréttum samstarfssamningum (Stjtið. EB C 266, 31.10.2002, bls. 1, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 55, 31.10.2002, bls. 1).

4. Nyttjaleyfissamningar um yfirfærslu tækniþekkingar

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 772/2004 frá 27. apríl 2004 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um tæknilega yfirfærslu (Stjtið. ESB L 123, 27.4.2004, bls. 11) sem um getur í kafla C, 5. lið XIV. viðauka við EES-samninginn og bætt var við samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2005, Stjtið. ESB L 198, 28.7.2005, bls. 42, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 38, 28.7.2005, bls. 24.

B. Reglur sem varða einstakar atvinnugreinar*1. Vátryggingastarfsemi*

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 358/2003 frá 27. febrúar 2003 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði vátrygginga (Stjtið. ESB L 53, 28.2.2003, bls. 8) sem um getur í kafla J, lið 15b í XIV. viðauka við EES-samninginn og bætt var við samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 82/2003 (Stjtið. ESB L 257, 9.10.2003, bls. 37, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 51, 9.10.2003, bls. 24).

2. Vélknúin ökutæki

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1400/2002 frá 31. júlí 2002 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða á sviði vélknúinna ökutækja (Stjtið. EB L 203, 1.8.2002, bls. 30) sem um getur í kafla B, lið 4b í XIV. viðauka við EES-samninginn og bætt var við samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 136/2002 Stjtið. EB L 336, 12.12.2002, bls. 38, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 61, 12.12.2002, bls. 31.

3. Fjarskipti

- Leiðbeiningar um beitingu samkeppnisreglna EES á sviði fjarskipta (Stjtið. EB L 153, 18.6.1994, bls. 35, og EES-viðbætur við Stjtið. EB 15, 18.6.1994, bls. 34)

4. Flutningastarfsemi

- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1617/93 frá 25. júní 1993 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða varðandi sameiginlega áætlunargerð og samræmda ferðaáætlun, sameiginlegan rekstur, samráð um fargjöld og farmgjöld í áætlunarflugi og um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum (Stjtið. EB L 155, 26.6.1993, bls. 18) sem um getur í kafla G, lið 11b í XIV. viðauka við EES-samninginn og bætt var við samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1994 og breytt samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/1996, Stjtið. EB L 71, 13.3.1997, bls. 38, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 11, 13.3.1997, bls. 41, og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 87/1999, Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 47, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 268 (íslenska) og Del 2, bls. 232 (norska), og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2001, Stjtið. EB L 251, 20.9.2001, bls. 23, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 47, 20.9.2001, bls. 10.
- Gerð sem samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 823/2000 frá 19. apríl 2000 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða milli áætlunarskipafélaga (skipafélagasamtaka) (Stjtið. EB L 100, 20.4.2000, bls. 24) sem um getur í kafla G, lið 11c í XIV. viðauka við EES-samninginn og bætt var við samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/1996, Stjtið. EB L 124, 23.5.1996, bls. 13, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 22, 23.5.1996, bls. 54, en ný gerð kom í stað þeirrar gerðar samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2000, Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 60, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 42, 21.9.2000, bls. 3.

Viðmiðunarfjárhæðir á sviði opinberra innkaupa

2006/EES/62/05

Eftirfarandi viðmiðunarfjárhæðir eru í gildi samkvæmt gerðinni sem um getur í 2. lið ⁽¹⁾ XVI. viðauka við EES-samninginn (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB frá 31. mars 2004, með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2083/2005), og gerðinni sem um getur í 4. lið ⁽²⁾ XVI. viðauka við EES-samninginn (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004, með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2083/2005):

Evrur	Íslenskar krónur	Svissneskir frankar (Liechtenstein)	Norskar krónur
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðunum sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2006 og 69/2006 frá 2. júní 2006 um breytingu á XVI. viðauka (Opinber innkaup) við EES-samninginn.

⁽²⁾ Sama.

**Tilkynning stjórnvalda í Noregi um kerfi mismunandi almannatryggingagjalds
eftir héruðum****2006/EES/62/06**

Eftirlitsstofnun EFTA hefur ákveðið að hreyfa ekki andmælum við ráðstöfuninni sem tilkynnt var.

Dagsetning ákvörðunar: 19. júlí 2006

EFTA-ríki: Noregur

Málsnúmer: 59280

Fyrirsögn: Kerfi mismunandi almannatryggingagjalds eftir héruðum

Markmið: Að minnka eða stöðva fólksfækkun í fámennustu héruðum Noregs með því að örva atvinnustarfsemi þar

Lagaheimild: 1. gr. árlegrar ákvörðunar löggjafarþingsins um álagningu almannatryggingagjalds o.fl. og undirkaflí 23-2 í almannatryggingalögum, nr. 19 frá 28. febrúar 1997 (*Folketrygdloven*)

Fjárveiting: Um það bil 8,5 milljarðar norskra króna (um 1 milljarður evra) á ári

Gildistími: Frá 1. janúar 2007 til 31. desember 2013

Fullgildan texta ákvörðunarinnar, að trúnaðarupplýsingum slepptum, er að finna á eftirfarandi slóð:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja

2006/EES/62/07

(Mál COMP/M.4323 – Arla/Ingman Foods)

1. Framkvæmdastjórninni barst 30. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem sænska fyrirtækið Arla Foods AB („Arla“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir finnska fyrirtækinu Ingman Foods Oy Ab („Ingman Foods“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Arla: mjólkurvöruframleiðsla
  - Ingman Foods: mjólkurvöruframleiðsla, einkum í Finnlandi
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 300, 9. desember 2006). Þær má senda með símbrefi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4323 – Arla/Ingman Foods, á eftirfarandi póstoffang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4395 – Boeing/C-MAP)**

2006/EES/62/08

1. Framkvæmdastjórninni barst 1. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ og í kjölfar vísunar samkvæmt 5. mgr. sömu greinar um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska fyrirtækið The Boeing Company („Boeing“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir ítalska fyrirtækinu C-MAP.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Boeing: flugvélar til almenningsflugs og landvarna- og geimtækni; dótturfélagið Jeppesen selur leiðsöguforrit fyrir einkatölvur ásamt tilheyrandi þjónustu og búnaði og rafræn siglingakort
  - C-MAP: selur rafræn siglingakort ásamt tilheyrandi þjónustu og búnaði
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 301, 12. desember 2006). Þær má senda með símbrefi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4395 – Boeing/C-MAP, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**2006/EES/62/09****(Mál COMP/M.4461 – Accor Services France/Groupe Caisse d'Épargne/
Accor Emploi Services Universel JV)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 28. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem frönsku fyrirtækin Accor Services France („ASF“), sem tilheyrir frönsku Accor-samsteypunni, og Groupe Caisse d'Épargne („GCE“) öðlast í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir fyrirtækinu ACE, nýstofnuðu sameiginlegu fyrirtæki.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - ASF: selur fyrirtækjum og stofnunum í Frakklandi þjónustu, einkum með útgáfu ávísana á þjónustu
  - GCE: samsteypa sem selur einstaklingum, fyrirtækjum, stofnunum og fjármálastofnunum vörur og þjónustu á sviði banka- og fjármálastarfsemi
  - ACE: nýstofnað sameiginlegt fyrirtæki með fullri starfsemi sem mun gefa út og selja svonefndar fyrirframgreiddar CESU-ávísanir (ávísanir sem notaðar eru til að greiða fyrir þjónustu í heimahúsum)
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 298, 8. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4461 – Accor Services France/Groupe Caisse d'Épargne/Accor Emploi Services Universel JV, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4463 – An Post/Fortis/JV)

2006/EES/62/10

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 29. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem írski fyrirtækið An Post og fyrirtækið Fortis Bank SA/NV, sem er dótturfélag að fullu í eigu belgiska fyrirtækisins Fortis SA/NV og hollenska fyrirtækisins Fortis NV, hinna tveggja móðurfélaga Fortis-samsteypunnar („Fortis“), öðlast með hlutafjárkaupum í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir nýstofnuðu sameiginlegu fyrirtæki.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - An Post: almenn pósthjónusta á Írlandi
  - Fortis: selur einstaklingum, fyrirtækjum og stofnunum um allan heim banka- og váttrygginga-hjónustu
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 301, 12. desember 2006). Þær má senda með símbrefi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4463 – An Post/Fortis/JV, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4470 – Apollo Group/Jacuzzi Brands)**

2006/EES/62/11

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 5. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandaríska samsteypan Apollo öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir bandaríska fyrirtækinu Jacuzzi Brands Inc. („Jacuzzi“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Apollo: minnihlutafjárfestingar
  - Jacuzzi: hreinlætistæki og lagnavörur
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 301, 12. desember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4470 – Apollo Group/Jacuzzi Brands, á eftirfarandi póstoffang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4519 – Lagardère/Sportfive)

2006/EES/62/12

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 5. desember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem franska fyrirtækið Groupe Lagardère („Lagardère“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir franska fyrirtækinu Sportfive Group SAS („Sportfive“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Lagardère: bóka- og blaðaútgáfa, útvarpssendingar og fjölmiðlaþjónusta
  - Sportfive: réttindi til útsendingar frá íþróttaviðburðum, markaðsþjónusta
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 303, 13. desember 2006). Þær má senda með símbrefi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4519 – Lagardère/Sportfive, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Ríkisaðstoð – Ítalía**2006/EES/62/13****Málsnúmer C 42/2006 (áður NN 52/2006) – Poste Italiane – BancoPosta****Vextir af hlaupareikningum hjá ríkissjóði****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 290, 29.11.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsókna. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Director-General for Competition
Directorate State Aid II
State Aid Greffe
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 96 12 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld á Ítalíu. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Bretland**2006/EES/62/14****Málsnúmer C 39/06 (áður NN 94/05) – Aðstoð við sjómenn sem kaupa fyrsta sinni hlut í fiskiskipi****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsókna. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate General for Fisheries
DG FISH/D/3 'Legal Issues'
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 95 19 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Bretlandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Bretland**2006/EES/62/15****Málsnúmer C 37/06 (áður NN 91/05) – Áætlun um endurnýjun fiskiskipaflotans****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 293, 2.12.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsóknar. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate General for Fisheries
DG FISH/D/3 'Legal Issues'
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 95 19 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Bretlandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Frakkland**2006/EES/62/16****Málsnúmer C 43/2006 (áður N 410/06 og NN 42/06) – Endurskoðun á fjármögnunaraðferð fyrir lífeyri þeirra starfsmanna póstsins (*La Poste*) sem sinna almannatjónustu****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 296, 6.12.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsóknar. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
SPA 3 6/5
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 96 12 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Frakklandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Frakkland**2006/EES/62/17****Málsnúmer C 47/2006 (áður N 648/2005) – Skattfrádráttur vegna gerðar tölvuleikja****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 297, 7.12.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsóknar. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
SPA 3 6/5
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 96 12 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Frakklandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Svíþjóð**2006/EES/62/18****Málsnúmer C 46/2006 (áður N 347/2006) – Undanþága frá koltvísyringsgjaldi af eldsneyti sem brennt er í stöðvum sem falla undir losunarkvótakerfi ESB****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 297, 7.12.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsóknar. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
Rue de la Loi/Wetstraat, 200
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 96 12 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld í Svíþjóð. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Ríkisaðstoð – Grikkland**2006/EES/62/19****Málsnúmer C 44/2006 (áður N 614/2005) – Bygðaaðstoð við framleiðendur vefnaðarvöru, fatnaðar og leðurvöru á Grikklandi****Auglýst eftir athugasemdum í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð í samræmi við 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar vegna ofangreindrar ríkisaðstoðar, sjá [Stjtið. ESB C 297, 7.12.2006](#).

Hagsmunaaðilum er gefinn eins mánaðar frestur frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. ESB til að koma á framfæri athugasemdum um ráðstafanirnar sem framkvæmdastjórnin hefur tekið til rannsóknar. Athugasemdir skal senda á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussel/Bruxelles

Bréfasími: +32 (0)22 96 12 42

Athugasemdunum verður komið á framfæri við stjórnvöld á Grikklandi. Þeim, sem leggja fram athugasemdir, er heimilt að óska nafnleyndar og skulu slíkar óskir vera skriflegar og rökstuddar.

Tilkynning stjórnvalda í Frakklandi um breytingu á ákvæðum um almannapjónustukvaðir sem lagðar hafa verið á í tengslum við áætlunarflug milli Parísar (Orly) og Béziers**2006/EES/62/20**

Stjórnvöld í Frakklandi hafa ákveðið breytingar á almannapjónustukvæðum sem lagðar hafa verið á í tengslum við áætlunarflug milli Parísar (Orly) og Béziers og birtar voru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* C 95 hinn 19. apríl 2002 á grundvelli a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins. Breytingarnar öðlast gildi 25. mars 2007.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006](#).

F-Béziers: Áætlunarflug**2006/EES/62/21****Áætlunarflug milli Béziers og Parísar (Orly)****Auglýsing stjórnvalda í Frakklandi um útböð samkvæmt d-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 með yfirtöku almannaþjónustu fyrir augum**

Frönsk stjórnvöld hafa lagt á almannaþjónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug milli Béziers (Béziers-Vias) og Parísar (Orly) á grundvelli a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2408/92 frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins. Upplýsingar um almannaþjónustukvaðirnar birtust í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* C 291 hinn 30. nóvember 2006.

Hafi enginn flugrekandi hafið eða sé um það bil að hefja áætlunarflug á ofangreindri leið hinn 15. mars 2007, í samræmi við áhvilandi almannaþjónustukvaðir og án þess að fara fram á fjárstyrk, munu stjórnvöld í Frakklandi takmarka flugrekstur á leiðinni við einn flugrekanda, í samræmi við ákvæði d-liðar 1. mgr. 4. gr. ofangreindrar reglugerðar, og bjóða út í almennu útböði heimild til að halda úti slíku flugi frá upphafi sumaráætlunar árið 2007 samkvæmt IATA-viðmiðum.

Umsóknir verða að vera á frönsku. Ef umsækjendur leggja fram skjöl, sem opinber yfirlögd hafa gefið út á opinberu tungumáli Evrópusambandsins, verður að þýða þau á frönsku.

Auk hinnar frönsku gerðar tilboðsins er bjóðendum heimilt að láta fylgja gerð á öðru opinberu tungumáli Evrópusambandsins; sú gerð telst ekki fullgild.

Umsóknargögn, með þeim upplýsingum sem kveðið er á um í heildartexta útböðsauglýsingarinnar eins og hann birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* C 292, 1.12.2006, skulu sendi í ábyrgðarpósti með móttökukvittun og merkt með orðunum „NE PAS OUVRIER: candidature OSP AEROPORT BEZIERS VIAS“, og staðfestir stimpill á móttökukvittuninni rétta dagsetningu, eða afhent (og þá gegn kvittun) á eftirfarandi pósthfang eigi síðar en mánudaginn 8. janúar 2007 kl. 12:00 að staðartíma:

Chambre de Commerce et d'Industrie de Béziers Saint-Pons, Direction générale, 26, allées Paul-Riquet, B.P. 371, F-34504 Béziers Cedex. Sími: 33 (0) 467 809 808. Bréfasími: 33 (0) 467 809 898.

Verslunar- og iðnráð Béziers Saint-Pons mun senda völdum umsækjendum eigi síðar en fimmtudaginn 11. janúar 2007 upplýsingamöppu sem hefur meðal annars að geyma skilmála, útböðslýsingu og drög að samningi um yfirtöku almannaþjónustu.

Umsækjendurnir, sem valdir hafa verið, skulu leggja fram tilboð sín eigi síðar en mánudaginn 1. febrúar 2007 kl. 12:00 að staðartíma.

Tilboð eru bindandi fyrir bjóðendur í 280 daga eftir að þau eru gerð.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 292, 1.12.2006](#).

UK-Cardiff: Áætlunarflug**2006/EES/62/22****Leiðrétting á auglýsingu stjórnvalda í Bretlandi um útböð samkvæmt d-lið 1. mgr.
4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 í tengslum við áætlunarflug milli Cardiff
og herstöðvarinnar RAF Valley á Öngulsey***(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins C 248, 14.10.2006)**(Fylgirit Stjórnartíðinda Evrópusambandsins S 197, 14.10.2006, almennt útböð, 208709-2006)**(EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 53, 26.10.2006, bls. 64)*

Í stað orðanna: Frestur til að leggja fram tilboð er einn (1) mánuður frá því að útböðsauglýsingin birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins (C 248, 14.10.2006).

komi: Frestur til að leggja fram tilboð er til 20. desember 2006.

MEDIA 2007 – Þróun, dreifing og kynning**2006/EES/62/23****Skilyrt auglýsing eftir tillögum – EACEA/11/06****Ráðstafanir til að styðja kynningu og markaðssetningu****Fyrirvari**

Tillögur framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd MEDIA-áætlunarinnar hafa ekki verið samþykktar formlega á vegum Evrópulöggjafans. Til þess að framkvæmd áætlunarinnar tefjist ekki eftir að Evrópulöggjafinn hefur samþykkt lagagrundvöllinn, en þess mun ekki langt að bíða, og til þess að hugsanlegir styrkþegar geti hafið undirbúning tillagna sem fyrst, hefur framkvæmdastjórnin engu að síður ákveðið að birta þessa auglýsingu eftir tillögum.

Þessi auglýsing eftir tillögum er ekki lagalega bindandi fyrir framkvæmdastjórnina. Hún getur fellt hana niður og birt auglýsingar eftir tillögum með öðrum skilmálum og viðeigandi skilafresti ef Evrópulöggjafinn gerir verulegar breytingar á lagagrundvöllinum.

Í almennara skilningi er framkvæmd auglýsinga eftir tillögum árið 2007 háð eftirfarandi skilyrðum sem eru ekki í valdi framkvæmdastjórnarinnar:

- Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins afgreiði án verulegra breytinga endanlega gerð lagagrundvallarins sem áætlunin byggist á.
- Árleg starfsáætlun MEDIA-áætlunarinnar, ásamt tilheyrandi almennum framkvæmdarleiðbeiningum og viðmiðum og aðferðum sem beitt er við val umsókna, verði samþykkt eftir umfjöllun í áætlunarnefndinni.
- Fjárlög Evrópusambandsins fyrir árið 2007 hljóti samþykki fjárveitingavaldsins.

1. Markmið og lýsing

Auglýst er eftir tillögum á grundvelli ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins um að stofna til sameiginlegrar áætlunar til nokkurra ára um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði hljóð- og myndefnis árin 2007 til 2013.

Í ofangreindri ákvörðun ráðsins eru m.a. sett eftirtalin markmið:

- „að greiða fyrir og hvetja til kynningarstarfs og útbreiðslu evrópskra hljóð- og myndmiðlaverka og kvikmyndaverka á sölusýningum, kaupstefnum og hljóð- og myndmiðlunarhátíðum í Evrópu og um heim allan, að því marki sem slíkir viðburðir geta gegnt mikilvægu hlutverki í kynningu evrópskra verka og tengslamyndun milli fagfólks“
- „að hvetja til tengslamyndunar milli evrópskra rekstraraðila með því að styðja sameiginlegar aðgerðir innlendra, opinberra eða óháðra aðila, sem vinna á sviði kynninga, á evrópskum og alþjóðlegum mörkuðum“

2. Hlutgengir umsækjendur

Auglýsingu þessari er beint til fyrirtækja í Evrópu sem stuðla með starfsemi sinni að markmiðum MEDIA-áætlunarinnar samkvæmt ofangreindri ákvörðun ráðsins.

Auglýsingunni er beint til fyrirtækja í Evrópu, þ.e. fyrirtækja sem eru skráð í, og undir yfirráðum ríkisborgara frá, aðildarríkjum Evrópusambandsins og löndum sem eiga aðild að EES-samningnum og taka þátt í áætluninni MEDIA 2007 (Íslandi, Liechtenstein og Noregi), en jafnframt Sviss með fyrirvara um gerð nýs samstarfssamnings við það ríki á grundvelli MEDIA-áætlunarinnar.

3. Fjárveiting og lengd verkefna

Áætla má að í tengslum við þessa auglýsingu eftir tillögum verði til ráðstöfunar að hámarki 2 milljónir evra, en það ræðst af fjárveitingu vegna ársins 2007.

Styrkir framkvæmdastjórnarinnar geta ekki orðið hærri en sem nemur 50% af heildarfjárhæð styrkhæfs kostnaðar.

Verkefni verða að hefjast á tímabilinu 1. júní 2007 til 31. desember 2007. Starfseminni skal vera lokið 31. desember 2007.

Hvert verkefni skal ekki standa lengur en 6 mánuði.

4. Umsóknarfrestur

Umsóknir skulu sendar framkvæmdastofnun áætlunarinnar (EACEA) eigi síðar en 15. janúar 2007.

5. Nánari upplýsingar

Heildartexti þessarar auglýsingar er birtur, ásamt umsóknareyðublöðum, á eftirfarandi slóð:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/media/promo_en.html

Fullnægja ber öllum ákvæðum sem er að finna í auglýsingunni í fullri lengd og skila umsóknum á til þess gerðu eyðublaði.

Áætlunin Æska og athafnir 2007–2013 – Skilyrt útgáfa leiðarvísis fyrir áætlunina 2006/EES/62/24

Tillögur framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd áætlunarinnar Æska og athafnir [óstaðfest þýðing; aths. þýð.] árin 2007–2013 hljóta væntanlega samþykki Evrópulöggjafans innan skamms. Til þess að framkvæmd áætlunarinnar teyfist ekki og til þess að hugsanlegir styrkþegar geti hafið undirbúning tillagna sem fyrst hefur framkvæmdastjórnin birt bráðabirgðaútgáfu leiðarvísis fyrir áætlunina, sem hefur meðal annars að geyma ítarlegar upplýsingar um framkvæmd áætlunarinnar.

Gert er ráð fyrir að markmiðum áætlunarinnar Æska og athafnir verði náð með fimm tegundum aðgerða.

- **Aðgerð 1 – Æskan í Evrópu:** Stutt við ungmennaskipti, ferðir og framtaksverkefni einstaklinga og ýtt undir þátttöku þeirra í lýðræðisstarfi
- **Aðgerð 2 – Evrópska sjálfbodaþjónustan:** Ungmenni hvött til þátttöku í sjálfbodaþjónustunni á erlendum vettvangi í þágu almennings
- **Aðgerð 3 – Æska heimsins:** Ýtt undir samvinnu við samstarfsríki með því að koma upp tengslanetum, stuðla að upplýsingaskiptum og veita liðsinni í tengslum við starfsemi sem nær yfir landamæri
- **Aðgerð 4 – Stuðningskerfi fyrir ungmenni:** Ýtt undir uppbyggingu áætlana á sviði ungmennaskipta, fræðslu og upplýsingar
- **Aðgerð 5 – Evrópusamstarf um æskulýðsmál:** Stuðlað að samstarfi á sviði stefnumörkunar í æskulýðsmálum

Ungmenni frá 13 til 30 ára aldurs eru hvött til þátttöku (aðalmarkhópurinn er fólk á aldrinum 15 til 28 ára) með fyrirvara um skilmála einstakra verkefna, og verður hugað sérstaklega að þeim sem njóta ekki sömu tækifæra og aðrir.

Heildarfjárveiting vegna áætlunarinnar verður 885 milljónir evra á árunum 2007–2013. Árlegar fjárveitingar eru háðar ákvörðun fjárveitingavaldsins.

Nánari upplýsingar, m.a. skilafresti vegna styrkumsókna, er að finna í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar sem birtist í *Stjtid.* **ESB C 295, 5.12.2006** og í leiðarvísi fyrir áætlunina Æska og athafnir á eftirfarandi vefsetrum:

http://ec.europa.eu/youth/index_en.html

http://eacea.cec.eu.int/static/en/overview/Youth_overview.htm

**Álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 2006/EES/62/25
391. fundi nefndarinnar hinn 30. maí 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli
COMP/A.37.507/B2 – Astra-Zeneca**

Framkvæmdastjórnin hefur birt álit ráðgjafarnefndar um samkeppnishömlur og einokun sem samþykkt var á 391. fundi nefndarinnar hinn 30. maí 2005 og varðar drög að ákvörðun í máli COMP/A.37.507/B2 – Astra-Zeneca, sjá [Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006](#).

Lokaskýrsla skýrslufulltrúa í máli COMP/A/37.507 – AstraZeneca 2006/EES/62/26
*(í samræmi við 15. og 16. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2001/462/EB, KSE frá
23. maí 2001 um verksvið skýrslufulltrúa í tilteknum samkeppnismálum)*

Framkvæmdastjórnin hefur birt lokaskýrslu skýrslufulltrúa í máli COMP/A/37.507 – AstraZeneca, sjá [Stjtið. ESB C 291, 30.11.2006](#).

SAMEIGINLEG AFSTAÐA RÁÐSINS (EB) nr. 23/2006 2006/EES/62/27
samþykkt í ráðinu 18. september 2006
um fyrirhugaða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/.../EB frá ... um ökuskirteini
(endursamin tilskipun)

Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins hafa ákveðið að birta sameiginlega afstöðu ráðsins (EB) nr. 23/2006, sem samþykkt var í ráðinu 18. september 2006, um fyrirhugaða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um ökuskirteini (endursamin tilskipun).

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 295E, 5.12.2006](#).

Tilkynning framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkun sekta í málum 2006/EES/62/28
er varða ólöglegt samráð fyrirtækja

Framkvæmdastjórnin hefur birt tilkynningu um niðurfellingu eða lækkun sekta í málum er varða ólöglegt samráð fyrirtækja. Í tilkynningunni er því lýst hvernig fyrirtækjum, sem eiga eða hafa átt aðild að leynilegu samráði sem hefur áhrif í Evrópubandalaginu, verður umbunað samstarf í tengslum við rannsókn á vegum framkvæmdastjórnarinnar.

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 298, 8.12.2006](#).